

**ОПШТИ КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ
ПОЈЕДИНАЧНИХ ЗАГАЂУЈУЋИХ МАТЕРИЈА
У ОТПАДНИМ ВОДАМА**

За одређивање наведених загађујућих материја могу се применити све стандардизоване методе које испуњавају захтеве дате у табели овог прилога.

Табела: Захтеви које је потребно испоштовати при одабиру аналитичке методе за анализу загађујућих материја у отпадним водама

Параметар	% коректности вредности параметра ^(I)	% прецизности вредности параметра ^(II)	% границе детекције вредности параметра ^(III)
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	25	25	10
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	25	25	10
Укупне суспендоване материје	15	15	15
Укупни фосфор	10	10	10
Укупни азот	10	10	10
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	10	10	10
Амонијак, изражен преко азота (NH ₄ -N)	10	10	10
Таложне материје након 10 минута	15	15	15
Екстракт органским растворачима (уља, масноће)	25	25	25
Минерална уља	15	15	15
Феноли (фенолни индекс)	10	10	10
Укупни манган	10	10	10
Сулфиди	10	10	10
Сулфати	10	10	10
Активни хлор	25	25	25
Укупне соли	20	20	20
Флуориди	10	10	10
Укупни арсен	10	10	10
Укупни баријум	15	15	15
Цијаниди (лако испарљиви)	10	10	10
Укупни цијаниди	10	10	10
Укупно сребро			
Укупна жива	20	10	20
Укупни цинк			
Укупни кадмијум	10	10	10
Хром VI	10	10	10
Укупни хром	10	10	10
Укупно олово	10	10	10
Укупни калај	15	15	15
Укупни бакар	10	10	10
Укупни никал	10	10	10
Укупни молибден	15	15	15
ВТЕХ (безен, толуен, етилбензен, ксилен)	25	25	25
Укупно гвожђе	10	10	10
Супстанце које се уклањају филтрацијом			

Параметар	% коректности вредности параметра ^(I)	% прецизности вредности параметра ^(II)	% границе детекције вредности параметра ^(III)
Полициклични ароматични угљоводоници (ПАХ)	25	25	25
Укупни угљоводоници	15	15	15
АОХ (адсорбујући органски халоген)	25	25	25
Алуминијум	10	10	10
Талијум	25	25	25
Хексахлорбензен	25	25	25
Селен	10	10	10
Сумпор (сулфидни и меркан-тански)			
VOC (волатилни органски угљо-водоници) ^(IV)	25	25	10
Анилин	25	25	25
Збир анјонских и нејонских детерцената	25	25	25
Укупни хлор	25	25	25
Сулфити	10	10	10
Укупни органски угљеник	25	25	25
Тешко испарљиве липофилне материје	25	25	25
Таложне материје	25	25	25
Укупни угљеник	25	25	25
Пестициди	25	25	25
Органохалогена једињења	25	25	25
Антимон	25	25	25
Бор	10	10	10
Бромат	25	25	25
Хлориди	10	10	10
Проводљивост	10	10	10
Натријум	10	10	10

(I) Коректност је систематска грешка и представља разлику између средњих вредности великом броја поновљених мерења од праве вредности.

(II) Прецизност је случајна грешка и изражава се као стандардна девијација резултата око средње вредности. Прихватљива је двострука стандардна девијација.

(III) Лимит детекције је или:

- три пута релативна стандардна девијација природног узорка са ниском концентрацијом параметра, или
- пет пута релативна стандардна девијација слепе пробе.

(IV) У VOC спадају: винил хлорид, 1,1,1-трихлоретан, 1,2-дихлоретан, трихалометани (хлороформ, бромдихлорметан, дигромхлорметан и бромоформ), трихлоретен, тетрахлоретилен, хлорбензен, 1,2-дихлорбензен и 1,4-дихлорбензен.

Прилог 2.

ГРАНИЧНЕ ВРЕДНОСТИ ЕМИСИЈЕ ЗА ОТПАДНЕ ВОДЕ

I. ТЕХНОЛОШКЕ ОТПАДНЕ ВОДЕ

1. Границе вредности емисије отпадних вода из термоенергетских постројења

Овај одељак се односи на термоенергетска постројења снаге више од 50 MW. Производња енергије се постиже сагоревањем чврстих горива у котловима: 1) са ложиштем са решеткама, 2) сагоревање угља у праху и 3) у флуидизованом слоју, као и 4) сагоревање течних и гасовитих горива у котловима, 5) сагоревање течних и гасовитих горива у гасним турбинама и 6) интегрисани системи за чврста, течна и гасовита горива.

Отпадне воде могу потицати од: система за хлађење, одмуљивања расхладног система, регенерације јонозмењивача, омекшавања воде применом реверзне осмозе, постројења за одсумпровања, прања возила за транспорт шљаке и пепела.

Табела 1.1. Границе вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	(II)
pH		6-9
Суспендоване материје	mg/l	35

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _x)	mgO ₂ /l	30
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	120 ^(III)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	5 ^(IV)
Укупни фосфор	mg/l	2
Минерална уља	mg/l	10
Метали		(V)
Органохалогениди		(V)
Цијаниди		(V)
Токсичност		5 ^(VI)

(I) Све вредности се односе на средње дневне просеке засноване на 24-часовном композитном узорку пропорционалном протоку, изузев где је наведено супротно и за pH, који се односе на континуалне вредности. Наведени нивои се односе на ефлент пре разблаживања применом неконтаминиране струје као што су атмосферске воде, расхладне воде итд

(II) Температуре мерење низводно од тачке термалног испуштања, не смеју да пре-вазилазе иницијалну температуру за више од 1,5°C за салмонайдне воде и 3°C за ципринидне воде

(III) Вредност ХПК може достићи и 250 mgO₂/l, с тим да је ефикасност уклањања најмање 75%.

(IV) Вредност укупног азота може достићи вредност од 25 mg/l, с тим да је ефикасност уклањања најмање 80% и да осетљивост водопримника то дозвољава

(V) Границне вредности емисије зависе од производног процеса, карактеристика отпадне воде и третмана, као и од еколошког и хемијског потенцијала реципијента. За сваки конкретан случај надлежни орган ће одредити граничне вредности емисије за испуштање на основу вредности у табелама које су дате у наставку текста

(VI) Број јединица токсичности TU=100/LC50 (сати трајања теста) одн., TU=100/EC50 (сати трајања теста) тако да веће TU вредности одржавају већи степен токсичности. За тестове где угинуће врста није лако детектовати, имобилизација се сматра еквивалентом угинућа

Табела 1.2. Границе вредности емисије за отпадне воде након одсумпровања, пре мешања са осталим отпадним водама

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Супстанце које се уклањају филтрацијом	mg/l	30
	g/MWh	1,5
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	100
	g/MWh	4
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	0,04
	g/MWh	0,002
Цинк	mg/l	1
	g/MWh	0,05
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	10
	g/MWh	0,5
Хром	mg/l	0,01
Кадмијум	mg/l	0,01
Бакар	mg/l	0,01
Олово	mg/l	0,1
	g/MWh	0,005
Никл	mg/l	0,02
Сулфати	mg/l	2000
	g/MWh	110
Сулфити	mg/l	20
	g/MWh	1
Флуориди	mg/l	30
	g/MWh	1,5
Жива	mg/l	0,001
Сулфиди	mg/l	0,2
	g/MWh	0,1

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

Табела 1.3. Границе вредности емисије за отпадне воде термоенергетских постројења која користе угљ као енергетско гориво, пре мешања са осталим отпадним водама

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
pH		6-9
Проводљивост	μS/cm	6500
Суспендоване материје	mg/l	35

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	30
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	120
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	70
Укупни фосфор	mg/l	2
Арсен	mg/l	0,01
Олово	mg/l	0,05
Укупни хром	mg/l	0,05
Кадмијум	mg/l	0,05
Бакар	mg/l	0,05
Никал	mg/l	0,05
Жива	mg/l	0,001
Цинк	mg/l	1
Флуориди	mg/l	2
Сулфати	mg/l	2000
Сулфити	mg/l	20
Сулфиди	mg/l	0,2
Хлориди	mg/l	800

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

2. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за прање и сепарацију угља

Овај одељак се односи на граничне вредности емисије за отпадне воде које потичу од прања и сепарације каменог и мрког угља.

Табела 2.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	80
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	100

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

3. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу брикета мрког угља

Овај одељак се односи на граничне вредности емисије за отпадну воду чије загађење првенствено потиче од производње брикета мрког угља или се ова вода јавља у склопу производње.

Табела 3.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Супстанце које се уклањају филтрацијом	mg/l	50
	g/t	18 ^(III)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	50
	gO ₂ /t	30 ^(III)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Ово се неће применити на отпадну воду која потиче из посредних расхладних система и постројења за третман процесних вода, нити на оне од испирања гасова

(III) Вредности за производно-специфично оптерећење (g/t) односе се на максимално инсталован капацитет сушница, изражен као количина свог угља сушеног 2 сата у односу на масу воде између 16% и 18%. Ако се производни капацитети односе на свугутај у односу на количину воде од 16% до 18%, тада се вредност од 17% користи као основа за рачун капацитета сушница. Количина загађујућих супстанци је одређена на основу концентрације у 2-часовном композитном узорку или репрезентативном случајном узорку и протока отпадне воде током свог времена (проток при свом времену) током 2 сата

4. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу кокса

Граничне вредности емисије за отпадне воде наведене у овом одељку се односе на отпадну воду у којој оптерећење загађујућим материјама првенствено потиче из погона за производњу кокса.

Табела 4.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	gO ₂ /t	9 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	(III)
Укупан фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	g/t	9 ^(IV)
Укупан азот	g/t	12 ^(IV)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на отпадну воду која настаје приликом коришћења хемикалија као што су катран, фенолни, сиропа фенолна уља и сирови бензин, приликом гашења кокса или воду из индиректних система за хлађење као и процесне воде.

(III) Гранична вредност за ХПК у случајном или 2-часовном композитном узорку, треба да буде таква да је обезбеђена редукција ХПК за најмање 90%. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни ХПК у систем за пречишћавање отпадних вода и излазну вредност ХПК у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

(IV) Производно-специфични нивои оптерећења (g/t) односе се на производни капацитет кокса изражен као количина кокса на улазу пропорционална са количином воде од 10% у току 2 сата. Ако се користи кокс са мањим садржајем воде, онда ће капацитет кокса бити замењен садржајем воде са коксом. Оптерећење је израчунато из концентрационих нивоа насумичног узорка или 2-часовног композитног узорка и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању.

Табела 4.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере ^(III)	Гранична вредност емисије ^(I)
Бензен и деривати	g/t	0,03
Сулфиди	g/t	0,03
Полициклични ароматични угљоводоници (ПАХ)	g/t	0,015
Фенолни индекс ^(II)	g/t	0,15
Цијаниди ^(II)	g/t	0,03
Токсичност за рибе (T _r) ^(II)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Захтеви за параметре као што су фенолни индекс, цијаниди, токсичност за рибе, не односе се на отпадну воду која се додатно меша са осталим отпадним водама у биолошком третману при испуштању у рационајент

(III) Производно-специфични нивои оптерећења (g/t) односе се на производни капацитет кокса изражен као количина кокса на улазу пропорционална са количином воде од 10% у току 2 сата. Ако се користи кокс са мањим садржајем воде, онда ће капацитет кокса бити замењен садржајем воде са коксом. Оптерећење је израчунато на основу концентрације у насумичном узорку или 2-часовном композитном узорку и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању

5. Граничне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу гвожђа, челика и ливница кованог гвожђа

Граничне вредности емисије из овог одељка се односе на отпадне воде чије загађујуће материје (супстанце) потичу углавном из неког од производних процеса у којима се користи гвожђе, ливени челик и ковано гвожђе: 1) топионице; 2) области где се врши ливење, хлађење и пражњење; 3) операције површинске заштите; 4) производња калупа и кондиционирање ливачког песка; 5) постројења за обликовање производа и полупроизвода и 6) чишћење производних система.

Табела 5.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	100
Гвожђе	g/t ^(III)	5
Укупни угљоводоници	g/t ^(III)	5
Фенолни индекс	g/t ^(III)	2,5

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Цијаниди	g/t ^(III)	0,5
Токсичност за рибе (T_F) ^(IV)		2

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не примењује се на воде из индиректног расхладног система и отпадне воде од проприме воде. Отпадна вода не сме да садржи: органски везане халогене из растворача и средстава за чишћење, отпадну воду од регенерације ливачког песака. Доказ да је овај услов испуњен може бити достављен у виду листе, у оперативном дневнику и приказивања информација о производњи, показујући тиме да ови растворачи и средства за чишћење не садрже органски везане халогене
 (III) Продукција специфичног узлазног нивоа оптерећења (g/t) се односи на капацитет производње (добра производња одливака) на којем је заснована дозвола за испуштање. Узлаз загађујуће материје се одређује на основу концентрације у подједном случајном узорку или 2-часовном композитном узорку и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању
 (IV) Токсичност за рибе се односи на продукцију специфичног запреминског протока отпадне воде од 0,5 m³/t за добру производњу одливака. Уколико вредност фактора разблажења, израчуната за одговарајућу продукцију специфичног запреминског протока отпадне воде, не одговара фактору разблажења који је применењен у процедури одређивања, тада треба применити следећи већи фактор разблажења

Табела 5.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере ^(III)	Границна вредност емисије ^(I)
Олово	g/t	0,25
Кадмијум	g/t	0,05
Укупни хром	g/t	0,25
Арсен	g/t	0,05
Бакар	g/t	0,25

Параметри	Јединица мере ^(III)	Границна вредност емисије ^(I)
Никл	g/t	0,25
Цинк	g/t	1
АОХ (адсорбујући органски халоген) ^(III)	g/t	0,5

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) АОХ-из случајног узорка
 (III) Продукција специфичног узлазног нивоа оптерећења (g/t) се односи на капацитет производње (добра производња одливака) на којем је заснована дозвола за испуштање. Узлаз загађујуће материје се одређује на основу концентрације у подједном случајном узорку или 2-часовном композитном узорку, у случају АОХ из случајног узорка, и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању

6. Границне вредности емисије отпадних вода из објеката и постројења за производњу и финалну обраду обојених метала

Границне вредности емисије из овог одељка се односе на отпадну воду чије загађење потиче првенствено од производње и ливења обојених метала: олова, бакра, цинка, алуминијума и добијених споредних производа, као и од производње полу производа.

Оптерећење загађујућим материјама се одржава у дозвољеним границама на више начина, у зависности од сваког појединачног случаја, и то: 1) дуга рециркулација расхладне и воде за прање; 2) више струка употреба третиране воде и употреба преципитоване воде где то околности дозвољавају; 3) одвајање токома отпадне воде које захтевају третман од оних које то не захтевају; 4) избегавање процесних технологија које укључују велике запремине отпадне воде и 5) употреба сировина и помоћних материјала са ниским садржајем загађења.

Табела 6.1. Границне вредности емисије на месту испуштања отпадних вода у површинске воде^(I, II)

Параметар	Јединица мере ^(III)	Производња и ливење обојених метала олова, бакра, цинка и споредних производа, као и производња полу производа	Производња алуминијум оксида	Топљење алуминијума	Ливење алуминијума и производња полу производа и производа
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	kgO ₂ /l	1,5	0,5	0,3	0,5
Гвожђе	kg/t	0,1	-	-	-
Алуминијум	kg/t	-	0,009	0,02	-
Укупни угљоводоници	kg/t	-	-	0,02	0,05
Флуориди	kg/t	-	-	0,3	0,3
Токсичност за рибе (T_F)		4	-	-	-

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не примењује се за отпадне воде од производње феро легуре, производње и ливења обојених метала који нису набројани, нити из посредних расхладних система или постројења за третман процесних вода.
 (III) Производно-специфични нивои оптерећења (kg/t) односе се на капацитет производње олова, бакра, цинка, алуминијума и споредних производа на којима је водна дозвола базирана. Оптерећење је израчунато на основу концентрације у насумичном узорку (тренутном) или 2-часовном композитном узорку и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању

Следеће граничне вредности ће се применити на отпадну воду из производње и ливења обојених метала: олова, бакра, цинка и споредних производа као и производње полуфабриката пре мешања са другим отпадним водама:

Табела 6.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(I)

Параметри	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Олово	mg/l	0,5
	g/t	15 ^(III, IV)
Кадмијум	mg/l	0,2
	g/t	3 ^(III, IV, V)
Укупни хром	mg/l	0,5
	g/t	10 ^(III, IV)
Арсен	mg/l	0,1
	g/t	2 ^(III, IV)
Бакар	mg/l	0,5
	g/t	10 ^(III, IV)
Никл	mg/l	0,5
	g/t	15 ^(III, IV)

Параметри	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Цинк	mg/l	1
	g/t	30 ^(III, IV)
Жива	mg/l	0,05
	g/t	1 ^(III, IV, V)
Талијум	mg/l	1
	mg/l	1
Кобалт	mg/l	0,1
	mg/l	2
Сребро	mg/l	1
	mg/l	1
Алуминијум	mg/l	1
	mg/l	1
Сулфиди, растворени ^(II)	mg/l	1
	AOX (адсорбујући органски халоген) ^(III)	mg/l

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) За сулфиде и АОХ примењиваће се ниво за случајан узорак
 (III) Уколико производни капацитет олова, бакра, цинка и споредних производа превазилази 10 t/dan, ниво оптерећења специфичне производње не сме прећи на веденој граничној вредности
 (IV) Производно-специфични нивои оптерећења (g/t) односе се на производни капацитет олова, бакра, цинка, алуминијума и споредних производа на којима је водна дозвола базирана. Оптерећење је израчунато на основу концентрације у насумичном узорку или 2-часовном композитном узорку и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању
 (V) Максимално дозвољене количине по којима ниво може бити премашен је 50% за кадмијум и живу

Табела 6.3. Границне вредности емисије за отпадну воду на месту настанка у погону^(I)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност	Начин узорковања
Слободан хлор	mg/l	0,5	Случајан узорак
Хексахлорбензен ^(II)	mg/l	0,003	Случајан узорак или 2-часовни композитни узорак
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	1	Случајни узорак

(I) Отпадна вода од третмана отпадног ваздуха код пречишћавања алюминијума хлором може бити испуштена ако је у складу са граничним вредностима емисије за хлор и хлор-ослобађајуће супстанце

(II) За хексахлорбензене, такође мора бити задовољена и гранична вредност за производно-специфични ниво оптерећења од 3,0 mg/t хлорисаног алюминијума (легура)

7. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду и фину обраду метала

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадну воду чије загађење првенствено потиче од једног од наведених објекта или постројења, укључујући одговарајући предтретман, међутретман и накнадни третман. Прерада и фина обрада метала обухвата процесе који су у Табели 7.1. наведени на следећи начин:

- 1 – галванизација;
- 2 – декапирање;
- 3 – анодизација;
- 4 – брунирање;
- 5 – топло превлачење цинка, топло калајисање;
- 6 – калење;
- 7 – производњу штампаних кола;
- 8 – производња батерија;
- 9 – емајлирање;
- 10 – радионице за обраду метала;
- 11 – брушење и
- 12 – фарбање.

Оптерећење загађујућим материјама се може одржавати онолико нико колико је то могуће, на следећи начин: 1) третманом процесних купки, у смислу погодних метода, као што су мембранска филтрација, јонска измена, електролиза и термални процесе, у циљу максимизације радног века процесних купки; 2) задржавањем састојака купки у смислу погодних метода као што су смањен улаз сировина, оптимизирани састав купке; 3) вишеструком употребом воде за испирање у смислу погодних метода као што је каскадно испирање и рециркулациона технологија коришћењем јонске измене; 4) повраћајем погодних састојака купки, из купки за испирање у процесне купке; 5) повраћајем ЕДТА (етилен дијамин тетрасирћетна киселина) и њене соли из хемијских купки за бакар и одговарајућих купки за испирање.

Табела 7.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I, II)

Параметар	Јед. мере	Процес											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Алюминијум	mg/l	3	3	3	-	-	-	-	-	2	3	3	3
Азот из амонијака	mg/l	100	30	-	30	30	50	50	50	20	30	-	-
ХПК	mgO ₂ /l	400	100	100	200	200	400	600	200	100	400	400	300
Гвожђе	mg/l	3	3	-	3	3	-	3	3	3	3	3	3
Флуориди	mg/l	50	20	50	-	50	-	50	-	50	30	-	-
Азот и нитрата	mg/l	-	5	5	5	-	5	-	-	5	5	-	-
Угљоводоници ^(III)	mg/l	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Фосфор	mg/l	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Токсичност за рибе (T_{F}) ^(IV)		6	4	2	6	6	6	6	6	4	6	6	6

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Овај сектор се неће применити на отпадну воду из система за хлађење и постројења за третман отпадних вода, нити на преципитовану воду

(III) Захтеви за угљоводонике односе се на случајни узорак

(IV) У случају галванизационог стакла, $T_{\text{F}}=2$

Табела 7.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(I)

Параметар	Јед. мере	Процес											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Арсен	mg/l	0,1	-	-	-	-	-	0,1	0,1	-	-	-	-
Баријум	mg/l	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
Олово	mg/l	0,5	-	-	-	0,5	-	0,5	0,5	0,5	0,5	-	0,5
Кадмијум	mg/l	0,2				0,1			0,2	0,2	0,1		0,2
	kg/t	0,3							1,5				
Слободни хлор	mg/l	0,5	0,5		0,5		0,5				0,5		
Укупни хром	mg/l	0,5	0,5	0,5	0,5			0,5		0,5	0,5	0,5	0,5
Хром VI	mg/l	0,1	0,1	0,1	0,1			0,1		0,1	0,1		0,1
Кобалт	mg/l				1					1			
Цијаниди	mg/l	0,2					1	0,2			0,2		
Бакар	mg/l	0,5	0,5					0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Никл	mg/l	0,5	0,5		0,5			0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Жива	mg/l								0,05				
	kg/t								0,03				
Селен	mg/l									1			
Сребро	mg/l	0,1						0,1	0,1				
Сулфиди	mg/l	1	1		1			1	1	1			
Калај	mg/l	2			2			2					
Цинк	mg/l	2	2	2			2			2	2	2	2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

Додатни захтеви за достизање граничне вредности емисије за отпадну воду пре мешања са водама из осталих погона

1) Захтеви за АОХ и слободан хлор, као и захтеви за инсталацију танка, односе се на случајан узорак. У случају хемијски редукујуће сепарације никла, ниво од 1 mg/l ће бити примењен за никл;

2) За погон галванизације стакла, примењиваће се само захтеви за бакар и никл;

3) Ниво кадмијума од 0,1 mg/l биће примењен на производњу примарних елемената (процес 8);

4) Захтеви за AOX у категорији галванизације и радионице за обраду метала сматрају се испуњеним ако:

– Хидраулична уља, масни агенци и агенци за истискивање воде коришћени у производњи не садрже халогене супстанце.

– Хлороводонична киселина коришћена у производњи и третману отпадних вода не представља никакво веће загађење органским халогеним супстанцима и хлором.

– Соли гвожђа и алуминијума које се користе у третману отпадних вода не показују оптерећење органским халогенима веће од 100 милиграма по једном килограму гвожђа или алуминијума у агенсима који се користе за третман.

– Након изучавања изводљивости сваког појединачног случаја:

▪ цијанидне купке су замењене купкама без цијанида

▪ цијаниди су детоксификовани без употребе натријум-хипо-хлорита и

▪ коришћени су само расхладни лубриканти који не садрже органске халогене компоненте.

Захтеви за достизање граничне вредности емисије на месту настанка отпадне воде

1) Отпадна вода мора да садржи само оне халогеноване раствораче одобрене за употребу на основу студије утицаја. Захтеви ће се такође сматрати испуњеним ако постоје докази да су коришћени само дозвољени халогени растворачи. У супротном, за испарљиве халогеноване угљоводонике (сума трихлоретена, тетрахлоретена, 1,1,1-трихлоретана, дихлорметана – рачунатих као хлор), ниво од 0,1 mg/l мора се усагласити са случајним узорком.

2) Код отпадних вода које садрже живу, мора бити испуњен ниво од 0,05 mg/l живе у случајном узорку или 2-часовном композитном узорку.

3) Отпадна вода из купки за одмашћивање, деметализирајућих купки и никлованих купки не сме садржи ЕДТА.

4) Код отпадне воде из купки које садрже кадмијум, укључујући испирање, мора бити задовољен ниво од 0,2 mg/l кадмијума у случајном узорку или 2-часовном композитном узорку.

5) Место настања отпадне воде је излаз из постројења за предтређан за параметар који се мери.

8. Граничне вредности емисије отпадних вода из објеката и постројења за хлоралкалну електролизу

Граничне вредности емисије овог одељка се односе на отпадну воду у којој оптерећење загађујућим материјама првенствено потиче из процеса хлоралкалне електролизе. Потребно је да се отпадна вода из јединице за хлоралкалну електролизу враћа у производни процес колико то дозвољавају технички услови.

Овај одељак се не односи на отпадну воду из система за хлађење или процесну воду, нити воду из процеса електролитичке обраде соли, натријум хлорида или из процеса хлоралкалне електролизе за производњу алкохолата.

Табела 8.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања отпадних вода у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	50
Токсичност за рибе (T _r)		2
Сулфиди	mg/l	1
Жива	mg/l	0,05
	g/t	0,3

(I) 2-часовни узорак или случајан узорак

Табела 8.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона хлоралкалне електролизе

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије
Жива	g/t	0,04 ^(I, III)
AOX (адсорбујући органски халоген) ^(III)	mg/l	3,5 ^(II)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) случајан узорак

(III) Захтев за живу је дат као специфично оптерећење које се односи на производни капацитет хлора у току 24 сата

Захтеви за достизање граничне вредности емисије за отпадну воду на месту њеног настанка

1) Отпадна вода не сме да садржи живу или азбест као сиропине или помоћни материјал у производним процесима.

2) Отпадна вода не сме да садржи више од 25 mg/l AOX (адсорбујући органски халоген) и 0,2 mg/l слободног хлора у случајном узорку.

9. Граничне вредности емисије отпадних вода из објеката и постројења за производњу камена, кварца, доламита, азбестног цемента

Овај одељак се односи на отпадну воду, укључујући и воду загађену таложењем специфичних производа, чије загађење потиче првенствено од следећих сектора производње: 1) рударење и прерада природног камена, кварца, песка и шљунка и производња земље за бељење, креча и доломита; 2) производња грађевинског песка; 3) производња бетона и бетонских производа и 4) производња азбестног цемента.

Табела 9.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II, III)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Суспендоване материје	mg/l	100
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Одредбе овог сектора се не односе на: 1) отпадну воду испуштену у реципијент, које је створено током рударења сировог материјала, што значи да је ова вода коришћена само за прање продуката који су на том месту ископани, и не садржи супстанце осим оних које су изрударене; на овај начин може се гарантовати да ове супстанце не могу ући у друга водна тела; 2) санитарну отпадну воду; 3) отпадну воду из посредних расхладних система и постројења за третман процесних вода и 4) отпадну воду од испирања димних гасова

(III) У току производње бетона и бетонских производа, производње азбестног цемента, отпадне воде се не смје испуштати. У случају да се обезбеди рутинско чишћење и сервисирање производне јединице садржај суспендованих материја не сме да буде већи од 30 mg/l, а ХПК не сме да буде већи од 80 mgO₂/l

Табела 9.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(I, III)

Параметри	Јединица мере	Гранична вредност емисије
Укупни хром	mg/l	0,1 ^(II)
Хром VI	mg/l	0,4 ^(II)
AOX (адсорбујући органски халоген) ^(III)	mg/l	0,1 ^(II)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Случајан узорак

(III) Захтеви се морају испунити у случају отпадне воде од чишћења и сервисирања постројења при производњи азбестног цемента, пре мешања са другим отпадним водама.

10. Граничне вредности емисије отпадних вода из објеката и постројења за производњу стакла и синтетичких минералних влакана

Овај одељак се односи на отпадну воду у којој оптерећење загађујућим материјама првенствено потиче из процеса производње и обраде стакла и синтетичких минералних влакана.

Табела 10.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II, III)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	30
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	130
Сулфати	mg/l	3000
Флуориди	mg/l	30

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на отпадну воду која потиче од индиректног система за хлађење и процесне воде из постројења нити на отпадну воду из процеса електрохемијског третмана стакла као и механичке обраде оптичког стакла на месту где се врши прерада оптичких оквира

(III) Отпадна вода не сме да садржи халогеноване угљоводонике који су пореклом из помоћних материјала и адитива као што су лубриканти за хлађење. То се доказује сертификатом производија коришћених помоћних материјала и адитива, у коме стоји да у њима нема халогенованих угљоводоника.

Граничне вредности емисије за отпадну воду пре мешања са другим отпадним водама односе се на процесе механичке обраде у погонима оловног стакла, специјалног стакла, оптичког стакла и равног стакла. Пре мешања са другим отпадним водама отпадна вода из ових погона треба да буде рециркулисана, сем ако се утровши приликом руковања опремом за млевење. Отпадна вода се сме испустити само у случају затвореног циклуса као резултат уласка и прскања, или у случају комплетног обновљавања циклуса услед дужег прекида рада постројења (нпр. годишњи одмори), одржавања, чишћења и пребацивања производње, или у случају где је немогућа рециркулација услед штетних ефеката на постројење, као и приликом сагоревања и брушења.

Табела 10.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Арсен	mg/l	0,3
Калај	mg/l	0,3
Барийум	mg/l	3
Олово	mg/l	0,5
Бакар ^(II)	mg/l	0,5
Никал ^(II)	mg/l	0,5
Укупни хром ^(II)	mg/l	0,5
Кадмијум	mg/l	0,1

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Када се користе помоћни материјали или адитиви који садрже један или више тешких метала

Отпадна вода на месту настанка не сме да садржи: 1) муљ од млевења из механичких процеса у погонима (или зони) оловног стакла, специјалног стакла, оптичког стакла и равног стакла, нити каустични муљ из хемијског површинског третмана у зони оловног стакла, специјалног стакла, оптичког стакла; 2) муљ који садржи сребро и бакар из процеса оплате сребром и бакром.

11. Граничне вредности емисије отпадних вода из објектата и постројења за производњу керамичких производа

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујућим материјама воде порекло првенствено из процеса рафинације нафте (сирове нафте) и продуката из рафинерија. Ово се такође односи на рафинерије са делимичном или целокупном производњом мазива.

Отпадна вода из производње ватросталних материјала и брушења алата, сплит плочица, плочица и цигала не сме се испуштати у водна тела. Те отпадне воде се не користе за чишћење и одржавање производних капацитета и прање сировина. Отпадна вода се може испуштати само уколико је рециклирана до следећег степена, за наведене производне секторе: 1) производња пиззо-керамике, до најмање 50%; 2) производња посуђа и сличних производа, до најмање 50% и 3) производња санитарне опреме, до најмање 30%.

Табела 11.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	50
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	80 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	1,5
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	40 ^(IV)
Токсичност за рибе (T _P)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на воде из индиректног расхладног система, за санитарне воде.

Табела 11.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(III, IV)

Параметри	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Олово	mg/l	0,3
Кадмијум	mg/l	0,07
Укупни хром	mg/l	0,1
Кобалт	mg/l	0,1
Бакар	mg/l	0,1

Параметри	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Никл	mg/l	0,1
Цинк	mg/l	2
АОХ (адсорбујући органски халоген) ^(II)	mg/l	0,1

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Захтеви за АОХ се односе на случајне узорке.

(III) Вредности приказане у табели, које се односе на мешање са другим отпадним водама на нивоу предузети, се не примењују ако по дану није настало више од 4 m³ отпадне воде и уколико отпадна вода није настала током газирања.

(IV) У случају да је продукција отпадне воде до 8 m³/дан, за супстанце које се уклањају филтријацијом, захтеви за достизање граничне вредности емисије ће се сматрати испуњени уколико је систем за третман отпадних вода, инсталiran, оперативан и одржаван под условима лиценцирања и ако се проверава пре пуштања у рад, као и у редовним временским интервалима који не прелазе пет година, како би се проверавала исправност система. Ово се доказује путем студије утицаја затеченог стања на животну средину

12. Граничне вредности емисије отпадних вода из објектата и постројења за рафинацију нафте

Граничне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде оптерећене загађујућим материјама које воде порекло првенствено из процеса рафинације нафте (сирове нафте) и продуката из рафинерија. Ово се такође односи на рафинерије са делимичном или целокупном производњом мазива.

Табела 12.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	80 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	1,5
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	40 ^(IV)
Токсичност за рибе (T _P)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не односи се на индиректни расхладни систем у производњи угљоводоника

(III) Гранична вредност за ХПК од 100 mgO₂/l у случајном или 2-часовном композитном узорку је прихватљива, чиме је обезбеђено да се оптерећење ХПК смањи за најмање 80% у централном постројењу. Редукција оптерећења ХПК се односи на однос између оптерећења ХПК у ефленту из уљаног сепаратора и ефлент из биолошког постројења током презентативног периода времена које не прелази 24 часа

(IV) Високе концентрације укупног азота су прихватљиве, ако је обезбеђено смањење оптерећења укупним азотом за најмање 75%, на централном постројењу

Табела 12.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Фенолни индекс	mg/l	0,15
Сумпор (сулфидни и меркаптански)	mg/l	0,6
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	0,5
Цијаниди	mg/l	0,1

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

13. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу угљоводоника

Овај одељак се примењује на отпадне воде чије загађујућим материјама воде првенствено потиче од следећих подручја производње угљоводоника: 1) производња одређених угљоводоника, примарно олефинских угљоводоника, са 2 до 4 атома угљеника, као и бензена, толуена и ксилене из продуката минералних уља добијених крекингом уз додатак паре; 2) производња чистих угљоводоника или одређених смеша угљоводоника из продуката минералних уља коришћењем метода физичке сепарације; 3) конверзија угљоводоника у друге угљоводонике коришћењем хемијских техника хидратације, дехидратације, алкилације, деалкилације, хидродеалкилације, изомеризације или диспропорцијације; 4) такође треба укључити било какву преципитовану воду која долази у контакт са угљоводоницима у производном делу постројења.

Табела 13.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(II)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	30
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	120 ^(III)
Укупни угљоводоници	mg/l	2
Укупан фосфор	mg/l	1,5
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	25 ^(IV)

(I) Не примењује се на воде из индиректног расхладног система и отпадне воде из постyroјења за припрему воде, производњу чистог парафина, воскова и рафинацију нафтe.

(II) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(III) За ХПК могу бити дозвољене концентрације и до 190 mgO₂/l у репрезентативном узорку или у композитном 2-часовном, ако је омогућено да се ХПК оптерећење редукција барем 80% у централном постyroјењу за третман отпадних вода. Редукција ХПК оптерећења односно се на однос између ХПК оптерећења ефлента из сепаратора уља који је гравитационог типа и ефлента из билошког постyroјења за третман отпадних вода током репрезентативног периода времена које не прелази 24 часа.

(IV) За укупан азот, више концентрацији су дозвољене, ако је омогућена редукција азотног оптерећења барем 75% у централном постyroјењу за третман отпадних вода. Редукција азотног оптерећења односно се на однос између азотног оптерећења у ефленту из сепаратора уља који је гравитационог типа и ефлента из билошког постyroјења за третман отпадних вода током репрезентативног периода времена које не прелази 24 часа. Укупан везани азот (органски и неоргански) се користи као основа за рачунање оптерећења.

Табела 13.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(V)

Параметри	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	0,15 ^(II)
Фенолни индекс	mg/l	0,15
BTEX (бензен, толуен, этилбензен и ксилен)	mg/l	0,05
Сумпор из сулфида и меркаптана	mg/l	0,6

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(II) Отпадне воде из производње этилбензена и кумена могу да садрже и више концентрације АОХ (адсорбујући органски халоген), али тај садржај не сме да буде више од 1 mg/l АОХ у случајном узорку.

14. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постyroјења за производњу хемијских влакана, филмова и порозних облога

Овај одељак се односи на отпадне воде са оптерећењем загађујућим материјама које воде порекло првенствено из једног или више производњачких сектора (погона), обухватајући уједињене прелиминарне фазе производње: 1) вискозна континуална влакна; 2) вештачка црева за кобасице и сунђерасте крпе засноване на вискози; 3) целофан; 4) целулозно-ацетатна влакна.

Отпадна вода се може испустити у површинске воде уколико је њено оптерећење загађујућим материјама ниско, а у складу са граничним вредностима емисије датим у Табели 14.1. То се може постићи на следеће начине: 1) применом технике уштеде воде током процеса прања и пурификације, као што су противструјно прање и рециркулација; 2) кондезацијом издувних пара кроз индиректно хлађење или преко расхладних торњева; 3) употребом отпадне воде – технике по избору за стварање вакуума; 4) редукцијом губитака из машине за предење; 5) репроцесирањем и рециркулацијом вишака лужине; 6) повраћајем и поновном употребом сирћетне киселине и ацетона у производњу целулозно-ацетатних влакана; 7) употребом целулозе која садржи органски везане халогене, мерене као АОХ (адсорбујући органски халоген) који не сме да прекорачи вредност од 150 грама по тони целулозе; 8) употребом избељивача који не садрже хлор или производе који ослобађају хлор; 9) употребом производа који достижу елиминацију раствореног органског угљеника од 80% након седам дана или ретенцијом, рециклажом, сепарационим одлагањем или применом некоришћених производа на влакна или филмове.

Доказ да отпадна вода не садржи хлор или његове деривате може се добити прегледом информација производњача које показују да раствори коришћени као избељивачи не садрже хлор или његове деривате, дате у виду упутства производњача за растворе за

избељивање, као и вођењем свиденције о томе који су се раствори користили у току производње.

Табела 14.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I, II)

Параметар	Јединица мере	Област ^(III)			
		1	2	3	4
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25	25	25	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК) ^(IV)	kgO ₂ /t	20	20	50	2
Укупни азот	mg/l	10	50	10	10
Укупни фосфор	mg/l	2	2	2	2
Сулфиди	mg/l	0,3	0,3	0,3	-
Токсичност за рибе (T _F)		2	2	2	2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не односи се на отпадну воду из индиректних система за хлађење и процесне воде из постyroјења.

(III) Област: 1- вискозна континуална влакна; 2- вештачка црева за кобасице и сунђерасте крпе засноване на вискози; 3- целофан; 4- целулозно-ацетатна влакна

(IV) Продукција специфичног оптерећења за ХПК (kgO₂/t) се односи на производни капацитет одговарајућих циљаних продуката (од 1-4). Оптерећење се одређује из концентрације ХПК за случајни и 2-часовни композитни узорак и запреминског оптерећења отпадне воде.

Табела 14.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(V)

Параметар	Јединица мере	Област ^(II)			
		1	2	3	4
Цинк ^(IV)	mg/l	1	-	-	-
Бакар	g/t	-	-	-	7
АОХ (адсорбујући органски халоген) ^(III)	g/t	40	30	30	8

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Област: 1- вискозна континуална влакна; 2- вештачка црева за кобасице и сунђерасте крпе засноване на вискози; 3- целофан; 4- целулозно-ацетатна влакна

(III) Случајан узорак

(IV) За отпадне воде из прања и пурификације, специфично оптерећење за цинк од 8 kg/t за случајни или 2-часовни композитни узорак се примењује у случају производње вискозних континуалних влакана.

(V) За отпадне воде из прања и пурификације, специфично оптерећење за цинк од 8 kg/t за случајни или 2-часовни композитни узорак се примењује у случају производње вискозних континуалних влакана.

Захтеви за достизање граничне вредности емисије на месту настанка отпадне воде

Отпадна вода из процеса одмашћивања и прскања може једино садржати органске комплексирајуће агенсе којима се постиже 80% деградације раствореног органског угљеника након 28 дана.

15. Границне вредности отпадних вода из објекта и постyroјења за производњу каучука, латекса и гуме

Овај одељак се односи на оптерећење које води порекло првенствено из: 1) производње чврстог каучука (а) мешавине каучука, слепе пробе и раствора каучука; б) издвојени делови; в) гумени и метално-гумени делови у алатима за пресовање; г) гумене тканине и други унапређени материјали; д) аутомобилске гуме); 2) производње латекса.

Оптерећење отпадних вода загађујућим материјама (супстанцима) ће бити ниско, уколико је задовољено следеће: 1) употреба техника уштеде воде приликом директног хлађења мешавина каучука, укључујући погодне апликације водених агенаса за раздавање; 2) употреба отпадне воде за чишћење унутрашњих миксерса (млинова); 3) употреба отпадне воде за чишћење и прање гумених делова; 4) редукција контаминације отпадне воде кроз механизму сепарацију соли за адхезију након вулканизације; 5) вишеструкa употреба воде за испирање за чишћење калупа и вретена; 6) употреба отпадне воде у третману отпадног ваздуха у зонама настајања раствора каучука, гумених и других унапређених тканина; 7) употреба третиране отпадне воде за чишћење подова; 8) избегавање употребе високомолекуларних, водорастворљивих агенаса за раздавање (полигликоли) којима се не постиже елиминација раствореног угљеника за 80% након 7 дана.

Табела 15.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(II)
Температура	°C	30
pH		6,5-9

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Суспендоване материје	mg/l	30
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	20 ^(III)
Токсичност за рибе (T _P)		2

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
 (II) Не односи се на индиректни расхладни систем, на отпадне воде од третмана металних делова пре њиховог спајања са гумом.
 (III) За отпадну воду из процеса вулканизације, примењује се концентрациони ниво нитритног азота од 3 mg/l.

Табела 15.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мера	Границна вредност емисије ^(I)
Цинк	mg/l	2
Олово	mg/l	0,5
АОХ (адсорбујући органски халоген) ^(II)	mg/l	1

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) За АОХ се примењују вредности које се односе на случајан узорак.

16. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу органских хемијских производа

Овај одељак се примењује првенствено на производњу: 1) основних органских материјала; 2) основних сировина за пластичне масе; 3) хемијских производа који се користе у пољопривреди; 4) премаза за боје; 5) основних материјала у фармацеутској индустрији; 6) производа за фармацеутску продају; 7) средстава за чишћење; 8) производа за негу тела.

Захтеви за достизање граничних вредности дати у овом одељку ће се примењивати на отпадне воде пореклом првенствено из производње супстанци употребом хемијских, биохемијских или физичких техника, укљућујући и одговарајуће технологије за припрему, међутретман и завршни третман и накнадну обраду производа. Неће се примењивати за испуштање отпадних вода мање од 10 m³/дан. Одељак се не односи на прераду нафте, односно на производњу угљоводоника.

Општи захтеви

Отпадне воде се могу испуштати само у случају, ако се ниво оптерећења загађујућих материја држи на тако ниском нивоу у складу са граничним вредностима емисије датим у овом одељку, што се утврђује на основу испитивања на месту настајања отпадних вода. У зависности од услова и специфичности индустрије, ово се постиже путем једне од следећих радњи или њиховом комбинацијом:

- применом поступака штедње воде и материјала;
- вишеструким коришћењем и враћањем у процес (рециклирањем) воде, на пример у процесима прања и пречишћавања;
- индиректног хлађења;
- употребом технике без стварања отпадне воде за генерисање вакуума и за пречишћавање загађеног ваздуха;
- према постојећим могућностима, применом сировина и помоћних материјала који садрже мало загађујућих материја;
- задржавањем или регенерацијом супстанци путем прераде основног раствора или путем оптимизације технике.

Границне вредности емисије за отпадне воде пре испуштања у површинске воде

Следеће захтеве за достизање граничних вредности емисије је потребно испунити на местима испуштања отпадне воде у водно тело:

- 1) Вредности за ХПК: 150 mgO₂/l код појединачног узорка или на основу 2-часовног узорка. Изузетно, може бити дозвољена и већа вредност, максимално 300 mgO₂/l, у случају да је ефекат смањења ХПК најмање 85%.

- 2) Укупни неоргански азот (амонијачни, нитритни и нитратни): 50 mg/l у одређеном случајном узорку или 2-часовном

композитном узорку. Дозвољена је и већа вредност, максимално 75 mg/l ако је ефекат смањења 75% рачувано у односу на укупан (органски и неоргански) азот, ако је температура воде која се испушта из биолошког постројења 12°C.

3) Укупан фосфор: 2 mg/l у репрезентативном случајном узорку (тренутни) или 2-часовном композитном узорку.

4) Токсичност (захтеви се односе на репрезентативне случајне узорке (тренутни) или 2-часовни композит):

- Токсичност за рибе T_P=2
- Токсичност за дафиње T_D=8
- Токсичност за алге T_A=16

Границне вредности емисије за отпадне воде пре мешања са другим отпадним водама

Следеће граничне вредности емисије се примењују на отпадну воду пре мешања са другим отпадним водама:

Табела 16.1. Границне вредности емисије за адсорбујуће органске халогене (АОХ) у појединачном узорку или 2-часовном средњем узорку

Врста производње	Границна вредност емисије ^(I)
отпадна вода из производње епихлорхидрина, пропилиен-оксида и бутилен-оксида	3 g/t
отпадна вода из двостепене производње ацеталдехида	80 g/t
отпадна вода из једностепене производње ацеталдехида	30 mg/l
отпадне воде из производње АОХ-значајних органских обојивача и ароматичних међупродуката, где се доминантно употребљавају у производњи органских обојивача	8 mg/l
отпадна вода из производње АОХ-значајних активних фармацеутских састојака, састојака за заштиту биља и припрема интермедијера	8 mg/l
отпадна вода из производње С1 хлорованих угљоводоника на хлоровање метана и естерификацију метанола, и од угљен-тетрахлорида и перхлоретана у циљу перхлоринације	10 mg/l
отпадна вода из производње 1,2-дихлоретана укључујући даљу прераду до винил-хлорида	2 mg/l
отпадна вода из производње поливинил-хлорида (PVC)	5 g/t

- (I) Ниво оптерећења се односи на капацитет циљних органских продуката

Табела 16.2. Границне вредности емисије за друге супстанце

Параметри	Јединица мера	Границна вредност емисије ^(I, II)	
		I	II
Жива	mg/l	0,05	0,001
Кадмијум	mg/l	0,2	0,005
Бакар	mg/l	0,5	0,1
Никал	mg/l	0,5	0,05
Олово	mg/l	0,5	0,05
Укупан хром	mg/l	0,5	0,05
Цинк	mg/l	2	0,2
Калаж	mg/l	2	0,2

- (I) Репрезентативан случајни узорак или 2-часовни композитни узорак
 (II) Захтеви из колоне I се односе на отпадне воде из производње, унапређеног процеса и примене тих материја, пре мешања са осталим отпадним водама. Захтеви из колоне II не потичу примарно из производње, унапређеног процеса или примене тих супстанци, али је вода на други начин загађена тим супстанцима испод нивоа концентрација у колони I.

Границне вредности емисије на месту настапка отпадне воде

- 1) За хром VI, примениће се концентрација од 0,1 mg/l у случајном узорку

2) За волатилне органске халогене, примениће се концентрација од 10 mg/l у случајном узорку. Овај захтев ће се сматрати испуњеним, под условом да је постигнут пре уласка у канализациони систем без претходног ризика од цурења и губитака односно разблажења отпадне воде.

17. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу премазних материјала и глазура

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње водених дисперзионих боја, синтетичких превлака и премаза, вода које потичу од премазних материјала, глазура и премазних материјала на бази растворача, као и из помоћних додатних постројења.

У случају генерисања вакуума за време производног процеса, запремину отпадне воде треба држати на што мањем степену што се омогућава применом технологија које не продукују отпадне воде.

Отпадна вода не сме да садржи једињења живе или органо-калајна једињења која потичу од конзерванаса и микробицидних адитива. Доказ да отпадна вода не садржи једињења живе или органо-калајна једињења се обезбеђује приказивањем информација о производњи, показујући да улазни материјали и помоћни материјали који се користе за конзервисање и микробицидно подешавање не садрже ова једињења.

Отпадна вода из производње премазних материјала на бази растварача са помоћним постојењима, добијена квенчовањем детилата од регенерисања растварача, не сме се испуштати.

Табела 17.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	120 ^(III)
Токсичност за рибе (T _r)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на отпадне воде које потичу од производње пигмената за органске боје и неорганских пигмената, воде из индиректног расхладног система и постројења за третман процесних вода.

(III) У случају отпадне воде чији ХПК на месту настајања премашује 50 gO₂/l, ХПК се мора смањити на 500 mgO₂/l

Табела 17.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(I)

Параметри	Јединица мера	Течне дисперзионе боје, синтетички смолама-умрежен гипс, водорастворни премазни материјали	Судови чишћени са хидроксидијама натријума из производње премазног материјала базираног на растварачима
Баријум	mg/l	2	2
Олово	mg/l	0,5	0,5
Хром VI	mg/l	0,1	0,1
Укупни хром	mg/l	0,5	0,5
Кобалт	mg/l	1	1
Бакар	mg/l	0,5	0,5
Никл	mg/l	0,5	0,5
Цинк	mg/l	2	2
Калај	mg/l	-	1
АОХ (адсорбујући органски халоген)	mg/l	1	1
VOC (волатилни угљоводоници)	mg/l	0,1	-

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

Границне вредности емисије за АOX и VOC (сума трихлоретена, перхлоретана, 1,1,1-трихлоретана, дихлорметана – израчунато као хлор) се односе на случајне узорке. Захтеви за достизање граничних вредности емисије за VHNC (волатилни халогеновани угљоводоници) се сматрају испуњеним обезбеђивањем доказа да се халогеновани угљоводоници не користе у производњи нити за чишћење.

18. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу неорганских боја

Овај одељак се односи на отпадну воду чије загађење потиче првенствено од производње неорганских пигмената, који су у табелама означенчи на следећи начин:

1 – оловни и пигменти са цинком;

2 – кадмијумски пигменти;

3 – литопони, цинк-сулфидни пигменти и преципитовани баријум-сулфат;

4 – силикатне испуне;

4 – пигменти који садрже гвожђе-оксид;

5 – пигменти који садрже хромне оксиде и

5 – мискиране боје.

Табела 18.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I, II)

Параметар	Јединица мере	Неоргански пигмент ^(III)						
		1	2	3	4	5	6	7
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	100	150	100	-	-	70	100
	kg/t	-	-	-	0,6	4	-	-
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	-	-	-	-	10	-	-
Сулфати	kg/t	-	-	-	600	1600	1200	-
Сулфиди	mg/l	-	20	-	-	20	-	-
Гвожђе	kg/t	-	-	-	-	0,5	-	-
Токсичност за рибе (T _r)		2	2	2	2	2	2	2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак. Оптерећење је израчунато из концентрационих нивоа случајног узорка или из 2-часовног композитног узорка и из запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању.

(II) Не примењује се на отпадну воду из производње високо дисперзних оксида и пигмената носача, нити на воду из посредних расхладних система и постројења за третман процесних вода.

(III) У случају производње гвожђе-оксидних пигмената (неоргански пигмент 5), захтеви за сулфат ће се применити само на производњу базирану на методи преципитације и Penniman методи. За производњу базирану на анилин методи, за сулфат ће бити примењен ниво од 40 kg/t. Захтеви за гвожђе ће бити примењени само на гвожђе – оксидне пигменте и технички гвожђе-оксид. За бистре и високо-чисте гвожђе-оксидне пигменте, биће примењена вредност од 1 kg/t.

Табела 18.2. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона^(I)

Параметар	Јединица мере	Неоргански пигмент ^(II, III, IV)						
		1	2	3	5	6	7	
Анилин	kg/t	-	-	-	0,5	-	-	
Баријум	mg/l	-	-	2	-	-	-	
Олово	kg/t	0,04	-	-	-	-	-	
Кадмијум	mg/l	-	-	0,01	-	-	-	
	kg/t	-	0,15	-	-	-	-	
Укупни хром	mg/l	-	-	-	-	-	-	0,5
	kg/t	0,03	-	-	-	0,02	-	
Кобалт	mg/l	-	-	-	-	-	-	1
Бакар	mg/l	-	-	-	-	-	-	0,5
Никл	mg/l	-	-	-	-	-	-	0,5
Сулфиди	mg/l	-	-	1	-	-	-	
Цинк	mg/l	2	2	2	-	-	-	0,5

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) У случају производње гвожђе-оксидних пигмената (неоргански пигмент 5), захтеви за анилин ће се применевати за производњу базирану на анилин методи.

(III) Специфични ниво оптерећења, који су специфични у зависности од производње (kg/t) код добијања кадмијумских пигмената, односиће се на количину употребљеног кадмијума.

(IV) Оптерећење загађујућим материјама је израчунато из концентрационих нивоа случајног узорка или 2-часовног композитног узорка и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању.

19. Границне вредности отпадних вода из постројења и погона за производњу вештачких ћубрива, изузев калијумових ћубрива

Границне вредности емисије наведене у овом прилогу се односе на отпадне воде чије оптерећење загађујућим материјама потиче из производње минералних вештачких ћубрива.

Табела 19.1. Границне вредности^(I) емисије на месту испуштања у површинске воде^(II, III)

Параметар	Јединица мере ^(V)	Отпадне воде које садрже азот а потичу из производње комплексних вештачких ћубрива	Отпадне воде које садрже азот из једнокомпонентних азотних ћубрива	Отпадне воде које потичу из производње фосфорних ћубрива која садрже фосфорну киселину
Температура	°C	30	30	30
pH		6,5-9	6,5-9	6,5-9
Таложне материје након 10 минута ^(IV)	ml/l	0,7	0,3	0,7
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	kgO ₂ /t	3	2	3

Параметар	Јединица мере ^(V)	Отпадне воде које садрже азот а потичу из производње комплексних вештачких ђубрива	Отпадне воде које садрже азот из производње једнокомпонентних азотних ђубрива	Отпадне воде које потичу из производње фосфатних ђубрива која садрже фосфорну киселину
Укупни садржај кадмијума, у случају да је кадмијум на тону сировог фосфора:				
· 50 g	g/t	0,5	-	0,5
· 50 – 100 g	g/t	1	-	1
Амонијачни азот ($\text{NH}_4\text{-N}$)	kg/t	14	3	-
Нитратни азот ($\text{NO}_3\text{-N}$)	kg/t	14	3	-
Фосфор из фосфата ($\text{PO}_4\text{-P}$)	kg/t	3	-	3
Флуориди	kg/t	3,5	-	3

- (I) Односи се на ефлут из постројења за пречишћавање воде.
 (II) Не односи се на отпадне воде из производње калијумових вештачких ђубрива, отпадне воде из производње фосфорне киселине без екстракције гипса, отпадне воде из расхладних система и припреме процесне воде.
 (III) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (IV) Односи се на тренутан појединачан узорак
 (V) Вредности специфичног оптерећења производа се односи на 2-часовни композитни узорак. Оптерећење за кадмијум, фосфор и флуориде дају се прерачунавањем P_2O_5 у фосфате, оптерећење азотом се рачуна на основу садржаја амонијачног и нитратног једињења у сваком једињењу.

20. Границне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу пулпе за папир

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од избјељене пулпе, путем сулфитних или сулфатних процедура.

Оптерећење загађујућим материјама треба одржавати испод прописаних нивоа граничних вредности емисије, након испитивања ситуације за сваки случај посебно, применом следећих радњи: 1) уклањање површинског слоја отпадне воде; 2) оптимизовање уклањања влакана из дрвета (интензивно кључање, делигнификација кисеоником); 3) затворено прање и сортирање небељене пулпе; 4) сакупљање најмање 98% органских супстанци, растворених током уклањања влакана, путем поступка прања са уштедом воде; 5) рециклирање нуспродуката прања пулпе; 6) неутрилизација и отпаравање раствора за прање; 7) рециклирање концентрата отпаравања (згуснута течност) и регенерисање хемикалија за уклањања влакана; 8) „стрипинг“ и поновна употреба високо концентрисаног кондензата отпаравања; 9) примена избјељивача који не садржи елементарни хлор и хемикалија које испуштају хлор, изузев хлор-диоксида, у производњи (пулпа која не садржи елементарни хлор) сулфатне пулпе; и 10) избегавање примене и задржавања органских комплексирајућих агенаса којима се не постиже 80% деградације раствореног органског угљеника након 28 дана.

Табела 20.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(III, V)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	kgO ₂ /t ^(IV)	3
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	kgO ₂ /t ^(IV)	40
Адсорбујући органски халогениди (АОХ)	kg/t ^(IV)	1 ^(II)
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	10 ^(VI)
Укупни фосфор	mg/l	2
Токсичност за рибе (T_{f})		2

- (I) Вредности се односе на 24-часовни средњи узорак
 (II) Тренутни узорак
 (III) Не примењује се на отпадне воде из производње пулпе за до једне године стара постројења, отпадне воде које потичу из индиректног расхладног система и процесне отпадне воде
 (IV) Вредности специфичног производног оптерећења се односе на 24-часовни капацитет производње (рачунато на крајњи производ целулозу која је сушена на ваздуху)
 (V) Пре мешања са отпадним водама из других извора, отпадна вода не сме да садржи хлор и једињења која испуштају хлор, или адсорбујуће органске халогениде (АОХ) од избјељивања. Отпадна вода из производње сулфатне пулпе (пулпа која не садржи елементарни хлор) може да садржи до 0,25 kg AOX/t пулпе у 24-часовном композитном узорку.
 (VI) Стандард дефинисан за укупни азот се сматра испуњеним уколико се измерени стандард слаже са укупним везаним азотом.

21. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу папира и картона

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу из производње папира и картона груписаних у Табели 21.1. на следећи начин:

1 – Папiri и картони (лепенка) где се не користи дрво као сировина.

2 – Остали папiri и картони где се не користи дрво као сировина.

3 – Јако обожени папiri, картони од чисте целулозе, и специјални папiri код којих се на годишњем просеку бар једанпут дневно мења врста у производњи.

4 – Прави пергамент.

5 – Бездрвни и други папiri са премазом (са нешто више од 10 грама премаза по m²).

6 – Папir који се производи од дрвета (из интегралне производње дрвене пулпе, претежно од примарних влакана).

7 – Папir и картон произведен претежно од отпадног папира.

Табела 21.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Границне вредности за наведене производње						
		1	2	3	4	5	6	7
Суспендоване материје	mg/l	50	50	50	50	-	-	-
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК) ^(II)	kgO ₂ /t	3	6	9	9	2	3(5)	5
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25	25	25	-	25	25	25
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	10	10	10	-	10	10	10
Укупни фосфор	mg/l	2	2	2	2	2	2	2
Адсорбујући органски халогениди (АОХ) ^(II)	kg/t	0,04	0,04	0,04	0,025	0,02	0,01	0,012

(I) Не примењује се на отпадне воде из расхладног система и припрему технолошке воде

(II) Вредности специфичног производног оптерећења се односе на капацитет произведеног папира и картона. Оптерећење загађујућим материјама се израчунава из концентрације загађења у 2-часовном узорку и количине протекле воде у том времену.

Отпадна вода не сме да садржи халогенована органска једињења, бензен, толуен и ксилен, која потичу од средстава за растварање и чишћење. То се утврђује путем сертификата производиоџаца растварача или средства за прање, који доказује да они не садрже халогенована органска једињења, бензен, толуен и ксилен, као и подацима из дневника рада и евидентије сваког коришћеног растварача и средства за прање.

22. Границне вредности отпадних вода из постројења и погона за прераду и производњу текстила

Овај одељак се примењује на отпадну воду чије загађење првенствено потиче од комерцијалног и индустријског третмана и прераде текстилних материјала и нити/предива као и од обраде текстила.

Оптерећење загађујућим материјама мора се одржавати што нижим, у зависности од околности појединачних случајева, помоћу наведених радњи:

1) Прерада и поновна употреба воде из постројења за штампања која је коришћена за прање штампарских облога и за чишћење опреме за штампање (шаблони, цилиндри, рамови, када за третман итд.),

2) Избегавање употребе синтетичких производа који не могу достићи 80%-отно уклањање

3) Избегавање употребе органских-комплексирајућих агенаца који не могу достићи 80%-отно уклањање. Ово се не односи на употребу фосфоната, полиакрилата и кополимера малеинске киселине за фину обраду текстила,

4) Избегавање употребе сурфактаната који не могу достићи 80%-отно уклањање.

5) Избегавање употребе хлорисаних предтретмана под притиском за вуну и подлоге од мешане вуне,

6) Избегавање употребе алкилфенол етоксилата, изузев за полимердисперзије које се примењују на површини текстила, и који се задржавају на таквим површинама и до 99%,

7) Минимизација количина, задржавање и поновна употреба: (I) синтетичких продуката од уклањања нечистота, (II) остатака од боја, (III) остатака од завршних допунских купки, (IV) остатака купки од превлачења и постављања, (V) остатака од купки за спајања текстилних облога равне површине и других сличних материјала, и (VI) остатци од пасти за штампање,

8) Третман раздвојених токова излистаних под тачком 7, где поновна употреба није могућа, у смислу процеса који гарантују најмање 80% елиминације ХПК или укупног органског угљеника (ТОС) или, у случају остатака течности за бојење и остатака од пасти за штампање, који гарантују најмање 95% елиминације пигмената.

Табела 22.1. Границе вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Граница вредност емисије ^(II)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	80
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	30
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	200 ^(III)
Укупни органски угљеник	mg/l	60 ^(IV)
Минерална уља	mg/l	10
Адсорбујући органски халогениди (АОХ)	mgCl/l	0,5
Лакоиспарљиви хлоровани угљоводоници (VOX)	mg/l	0,1
Феноли	mg/l	0,1
Збир анјонских и нејонских детерцената	mg/l	1,0
Алуминијум	mg/l	3,0
Бакар	mg/l	0,5
Цинк	mg/l	2,0
Кадмијум	mg/l	0,1
Кобалт	mg/l	0,5
Калаж	mg/l	2,0
Хром укупни	mg/l	0,5
Хром VI	mg/l	0,1
Никал	mg/l	0,5
Олово	mg/l	0,5
Активни хлор	mg/l	0,3
Укупни хлор	mg/l	0,5
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	20 ^(V)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	20 ^(V)
Укупни фосфор	mg/l	1,0 ^(VI)
Сулфати	mg/l	1000
Сулфиди	mg/l	1
Сулфити	mg/l	1,0
Токсичност за рибе (T _F)		2

(I) Ове граничне вредности емисије се не примењују на отпадну воду: 1) од испирања сирове вуне, 2) из области фотографске прераде и галванизације (као што је производња штампарских шаблона и цилиндара за утискивање), 3) из хемијског сувог чишћења текстила где се користе растварачи са халогенованим угљоводоницима, 4) из постројења за третман процесних вода и из посредних система за хлађење.

(II) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(III) Ако анализира месечног просечног 24 часовног узорка покаже да је вредност ХПК у отпадној води на улазу у биољушки реактор постројења за третман отпадних вода већи од 1350 mg/l, гранична вредност за ХПК треба бити таква, да ефикасност претходног пречишћавања технолошке отпадне воде не сме бити мања од 80%. У том случају ефикасност пречишћавања се израчунава из просечне вредности ХПК 24-часовног композитног узорка отпадне воде пре и после претходног пречишћавања.

(IV) Ако анализира месечног просечног 24-часовног узорка покаже да је вредност укупног органског угљеника (ТОС) у отпадној води на улазу у биољушки реактор постројења за третман отпадних вода већи од 400 mg/l, гранична вредност за ТОС треба бити таква, да ефикасност претходног пречишћавања технолошке отпадне воде не сме бити мања од 85%. У том случају ефикасност пречишћавања се израчунава из просечне вредности ТОС 24-часовног композитног узорка отпадне воде пре и после претходног пречишћавања.

(V) Захтеви за амонијачни азот и укупни азот се примењују при температури воде од 12°C и изнад, у ефленту из биољушког реактора постројења за третман отпадних вода.

(VI) Захтеви за укупан фосфор се не примењују у случају отпадне воде од употребе једињења која садржи органски фосфор која се употребљавају за ватросталну обраду.

Табела 22.2. Границе вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере	Граница вредност емисије ^(I)
Цинк	mg/l	2
Сулфиди	mg/l	1
Укупни хром	mg/l	0,5
Бакар	mg/l	0,5
Никл	mg/l	0,5
Калаж	mg/l	2
АОХ (адсорбујући органски халоген) ^(II)	mg/l	0,5

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) За АОХ се примењују вредности које се односе на случајан узорак.

23. Границе вредности емисије отпадних вода из погона за прераду вуне (предионице вуне)

Овај одељак се односи на отпадне воде које потичу од прања вуне, карбонизације сирове вуне и завршне обраде.

Општи захтеви за ове отпадне воде су следећи:

1) са изузетком воде за испирање, отпадна вода након процеса прања вуне се не сме испуштати у реципијенте;

2) количину загађујућих материја је потребно свести на најмању могућу меру, применом следећих корака: а) предчишћење бубњева и буради (без отпадних вода) и б) коришћење органских комплексирајућих агенаса који достижу степен елиминације раствореног органског угљеника од 80% након 28 дана;

3) отпадна вода не сме да садржи следеће а) алкилфенол етоксилате из детерцената и средстава за чишћење, б) сурфактанте или друге активне супстанце који су тешко биодеградабилни. Потребно је да постоји доказ који се може добити прегледом информација произвођача које показују да коришћена средства не садрже наведене супстанце.

Табела 23.1. Границе вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Граница вредност емисије ^(II)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	10
	kgO ₂ /t	0,1 ^(III)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150
	kgO ₂ /t	1,5 ^(III)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N) ^(IV)	mg/l	30
	kg/t	0,3 ^(III)
Укупни органски и неоргански азот ^(III)	mg/l	40
	kg/t	0,4 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2
	kg/t	0,02 ^(III)
Токсичност за рибе (T _F)		2
Токсичност за дафиње (T _D) ^(V)		2

(I) Не односи се на отпадне воде које потичу из третмана процесних вода или индиктивних система за хлађење.

(II) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(III) Вредности специфичног органског оптерећења (kg/t) се односи на капацитет прераде вуне

(IV) Границе вредности за укупни неоргански азот и укупни азот (органски и неоргански) се примењују када је температура из биољушког пречишћавања већа од 12°C

(V) Пре мешања са другим отпадним водама, отпадна вода не сме да пређе вредност токсичности за дафиње T_D=2.

Захтеви за достизање граничне вредности емисије на месту настанка отпадне воде

Отпадна вода након поступка завршне обраде не сме садржати хлор или супстанце које ослобађају хлор. Прегледом информација произвођача може се добити доказ да коришћена средства не садрже наведене супстанце.

24. Границне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за прераду и штављење коже и производње крзна

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном из постројења и погона за прераду и штављење коже и производње крзна.

Током прераде и штављења коже оптерећење загађујућим материјама треба одржавати на најмањем могућем нивоу на следећи начин: 1) чувањем крзна на ниским температурама; 2) применом неденатурисаних соли; 3) задржавањем соли из штављења коже погодним техникама као што су сушење или враћање у производњу.

Загађење отпадне воде које потиче од АОХ (адсорбујући органски халогениди) треба одржавати на што нижем нивоу, а ово је могуће путем одабира и примене одговарајућих средстава за чишћење и дезинфекција или других сировина и помоћних материјала.

Табела 24.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(I)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(II)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	80
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	30 ^(III)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	300 ^(IV)
Укупни органски угљеник	mg/l	(V)
Адсорбујући органски халогениди (АОХ)	mgCl/l	0,5
Алуминијум	mgAl/l	3,0
Хром укупни	mgCr/l	1,0 ^(VII)
Хром VI	mgCr/l	0,1
Сулфати	mg/l	(VI)
Сулфиди	mg/l	0,5 ^(VII)
Укупан фосфор	mg/l	2,0
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	15 (1.V – 15.XI) 30 (16.XI – 30.IV)
Нитрати	mg/l	(V)
Укупан азот	mg/l	(V)
Токсичност за рибе (T _F) ^(VIII)		2

(I) Не примењује се на воде из индиректног расхладног система

(II) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(III) Ако је након механичког пречишћавања БПК₅ већи од 300 mgO₂/l у просечном месечном узорку који је добијен 24 часовном композитном узорку уместо граничне вредности за БПК₅ може се користити проценат смањења оптерећења који не сме бити мањи од 90%. Ефикасност пречишћавања се израчунава као проценат уклањања који је израчунат на основу 24 часовног оптерећења отпадних вода мерен као БПК₅ пре и након пречишћавања. У случају отпадне воде у којој је БПК₅ у инфлуенту биолошког третмана проценет изнад 1000 mgO₂/l у просечном месечном узорку, за БПК₅ у 2-часовном композитном узорку или случајном композитном узорку може се користити проценат смањења оптерећења који не сме бити мањи од 97,5%.

(IV) Ако је након механичког пречишћавања ХПК већи од 2500 mgO₂/l у просечном месечном узорку који је добијен у 24 часовном композитном узорку уместо граничне вредности за БПК₅ може се користити проценат смањења оптерећења који не сме бити мањи од 90%. Ефикасност пречишћавања се израчунава као проценат уклањања који је израчунат на основу 24 часовног оптерећења отпадних вода мерен као ХПК пре и након пречишћавања.

(V) За отпадне воде које се пречишћавају на уређају за пречишћавање са више од 150 kg/дан БПК₅, оптерећење отпадне воде са укупним органским угљеником, односно укупним азотом након пречишћавања мора се смањити за најмање 75%.

(VI) Границна вредност за сулфате, када се отпадне воде испуштају у површинске, не сме прекорачити вредност од 1500 mg/l

(VII) Пре мешавине са отпадним водама из других погона не сме превазићи 2 mg/l сулфида и 1 mg/l укупног хрома.

(VIII) За испуштање отпадне воде из прераде крзна, треба примени вредност за токсичност за рибе од T_F=4

Захтеви за достизање граничне вредности емисије пре мешавина са осталим отпадним водама

Отпадна вода од натапања, лепљења и одлепљивања, укључујући испирање не сме да премашује ниво од 2 mg/l сулфида у погодном случајном узорку или 2-часовном композитном узорку.

Отпадна вода од штављења, укључујући дехидратацију, воду од неутрализације, поновног штављења, бојења, пуњења, при чemu свака операција укључује испирање, или од прераде коже, не сме да превазилази ниво од 1 mg/l укупног хрома у погодном случајном узорку или 2-часовном композитном узорку.

25. Границне вредности емисије отпадних вода из објеката и постројења за производњу лепила, туткала и желатина

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од нуспроизвода клања животиња и резидуа које настају током прераде коже у лепила, туткала, желатин или натурин.

Табела 25.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	30 ^(III)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на воде из расхладног система

(III) Захтеви за амонијачни азот и укупан азот се примењују на отпадну воду температуре 12°C или више у ефленту из биоаерационог базена постројење за третман чије је оптерећење отпадне воде са укупним азотом веће од 100 kg/дан. Водна дозвола може допустити више концентрације укупног азота до 50 mg/l ако је смањење укупног оптерећења азотом најмање 85%. Смањење се установљава односом оптерећења азотом у отпадној води и у ефленту, током репрезентативног периода времена које не треба да буде мање од 24 часа. Укупан везани азот треба узети као основу за рачунање оптерећења.

(IV) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива водна дозвола превазилази 20 kg/дан.

26. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу лесонита

Овај одељак се односи на отпадне воде примарно из производње лесонита.

Табела 26.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	kgO ₂ /t	0,2 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	kgO ₂ /t	1 ^(III, IV)
Фенолни индекс после дестилације екстракције боје	g/t	0,3
Токсичност за рибе (T _F)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Овај прилог се не примењује за отпадне воде од индиректних расхладних система и процесних вода постројења

(III) У случају производње тешких лесонита (са густином већом од 900 kg/m³) који се производи употребом методе мокре обраде и који има влакна са нивоом влажности већим од 20% у фази матирања, ниво ХПК од 2 kg/t ће бити применљен.

(IV) Производно специфични захтеви (g/t, kg/t) односе се на капацитет производње лесонита (потпуно сувог). Оптерећење загађењем се одређује из концентрационог нивоа репрезентативног случајног узорка или 2-часовног композитног узорка и из количине протока отпадне воде при узорковању.

27. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду млека и производњу млечних производа

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађење настаје приликом испоруке, декантовања или прераде млека, сира и других млечних производа у оквиру објекта и постројења за прераду млека и млечних производа.

Табела 27.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(V)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(V)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10 ^(III)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)
Тешко испарљиве липофилне материје	mg/l	20

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не примењује се на уређаје са оптерећењем мањим од 3 kg БПК₅ на дан, на оне из индиректног расхладног система
 (III) Захтеви за амонијачни азот и укупан азот се примењују на отпадну воду температуре 12°C или више у ефленту из биоаерационог базена постројење за третман чије је оптерећење отпадне воде са укупним азотом веће од 100 kg/дан. Дозвола за испуштање пречиšћене отпадне воде може допустити више концентрације укупног азота до 25 mg/l ако је смањење укупног оптерећења азотом најмање 70%. Смањење се установљава односом оптерећења азотом у отпадној води и у ефленту, током репрезентативног периода времена које не треба да буде мање од 24 часа. Укупан везани азот треба узети као основу за рачунање оптерећења.
 (IV) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан.
 (V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно објован услед присуства алги, ХПК и БПК₅ треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК₅.

28. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду воћа и поврћа

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње производа од воћа и поврћа као и готових оброка базираних на воћу и поврћу.

Табела 28.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(V, VI)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10 ^(III)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не примењује се на отпадне воде чије загађење потиче из производње хране за бебе, чаја и лекова на бази биља, као ни на отпадне воде које потичу из индиректног расхладног система
 (III) Захтеви за амонијачни азот и укупан азот се примењују на отпадну воду температуре 12°C или више у ефленту из биоаерационог базена постројење за третман чије је оптерећење отпадне воде са укупним азотом веће од 100 kg/дан. Дозвола за испуштање пречиšћене отпадне воде може допустити више концентрације укупног азота до 25 mg/l ако је смањење укупног оптерећења азотом најмање 70%. Смањење се установљава односом оптерећења азотом у отпадној води и у ефленту, током репрезентативног периода времена које не треба да буде мање од 24 часа. Укупан везани азот треба узети као основу за рачунање оптерећења.
 (IV) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан.
 (V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно објован услед присуства алги, ХПК и БПК₅ треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК₅.
 (VI) У преради парадајза дозвољено је да ХПК достигне вредност од 150 mgO₂/l

29. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за сушење биљних производа за производњу хране

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од директног и индиректног сушења биљних производа за производњу хране.

Табела 29.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(IV)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не односи се на отпадне воде које потичу од нуспродуката сушења биљних производа за производњу хране и од воде из индиректног расхладног система или постројења за третман процесних вода.
 (III) Захтеве за укупни фосфор треба применити тамо где оптерећење сирове воде укупним фосфором на коме се базира дозвола за испуштање ефлента достиже 20 kg/дан.
 (IV) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно објован услед присуства алги, ХПК и БПК₅ треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК₅.

30. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу безалкохолних пића и воде

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње безалкохолних пића и воде, екстракције и флаширања минералних, изворских и лековитих вода, као и флаширања свих врста пића, при чему је потребно обезбедити да се отпадне воде из процеса флаширања воде не третирају заједно са отпадном водом из производње основних састојака и есенција безалкохолних пића.

Табела 30.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 8,5
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(IV)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	5
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(III)
Укупни азот	mg/l	10
Збир анјонских и нејонских детерцената	mg/l	1

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
 (II) Не примењује се на воде из расхладног система и процесне отпадне воде
 (III) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/dan.
 (IV) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно објован услед присуства алги, ХПК и БПК₅ треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК₅.

31. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду рибе

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од прераде рибе, у рибарницама и објектима за прераду рибе, при чему ХПК отпадне воде која потиче из објекта за прераду рибе чини две трећине укупног улазног ХПК и БПК₅ износи најмање 600 kg/dan.

Табела 31.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност ^(I)
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	25 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на воде из расхладног система

(III) Гранична вредност за азот (амонијачни азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефлента из биолошког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног узловног азота, које је дато у водној дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

(IV) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан. У случају да оптерећење органским материјама по БПК_s веће од 6000 kg/дан онда је гранична вредност за укупни фосфор 1 mg/l.

32. Граничне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду кромпира

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од прераде кромпира за људску исхрану.

Табела 32.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25 ^(V)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150 ^(V)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на отпадне воде које потичу из прераде кромпира у дестилеријама, фабрика скроба, објекта за сушење поврћа за производњу хране, прераду воћа и поврћа, као ни на отпадне воде које потичу из индиректног расхладног система и процесне отпадне воде

(III) Гранична вредност за азот (амонијачни азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефлента из биолошког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног узловног азота, које је дато у водној дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

(IV) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан.

(V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или виши у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно објеон услед присуства алги, ХПК и БПК_s треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК_s.

33. Граничне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу од семена уљарица, односно јестиве масти и рафинацију јестивог уља

Овај одељак се односи на објекте и постројења: за прераду сировог уља, производњу рафинисаног уља и производњу маргарина.

Табела 33.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)	
		Припрема семена	Рафинација јестивих уља и масти
Температура	°C	30	30
pH		6,5-9	6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35	35

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)	
		Припрема семена	Рафинација јестивих уља и масти
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	gO ₂ /t	5 ^(III)	38 ^(III)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	gO ₂ /t	20 ^(III)	200 ^(III)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	30	30
Укупни фосфор	g/t	0,4 ^(III)	4,5 ^(III)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на воде из расхладног система

(III) Специфично производно оптерећење (g/t) се односи на капацитет прераде сировине^(IV). Оптерећење загађујућим материјама се одређује на основу вредности концентрације из двочасовног средњег узорка и запремине воде која је мерена за време узорковања.

(IV) Сировина код рафинације јестивих масти и уља су (1) произведено сирово уље; (2) неисправне, или у производни ток враћене количине, које се поново рафинишу; (3) полу производи, које пролазе више технолошких степеница.

34. Граничне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу скроба, шећера и изошћећера

Овај одељак се односи на објекте и постројења за производњу шећера, скроба и изошћећера од кукуруза.

Табела 34.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)	
		Производња шећера	Производња скроба и изошћећера
Температура	°C	30	30
pH		6,5-9	6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	40	40
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	200	150
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	20 ^(III)	20 ^(III)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	40 ^(III)	40 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2	10

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Не примењује се на воде из расхладног система и припреме воде.

(III) Гранична вредност за азот (амонијачни-азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефлента из биолошког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног узловног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

35. Граничне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу јестиве масти

Граничне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од екстракције чврстих и течних шећера и сирупа из шећерне репе и шећерне трске.

Отпадна вода не сме да садржи органски везане халогене који потичу из примене хлора или једињења која ослобађају хлор, са изузетком хлор-диоксида у циклусу воде из топлих бунара. Доказ да је овај услов испуњен може бити листа, у оперативном дневнику, улазних и помоћних материјала који се користе, као и приказ информација о производњи, показујући тиме да отпадна вода не садржи наведене супстанце или групе супстанци.

Табела 35.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Гранична вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	200
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10 ^(III)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	30 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак. У случају таложних лагуна, захтеви се односе на случајни узорак. Не треба сматрати да се захтеви односе и на случај када је таложна лагуна исушена пре постизања задатих нивоа.
- (II) Не примењује се на отпадне воде које потичу из индиректног расхладног система, третмана процесних вода и испирање гасова.
- (III) Заhtеви за амонијачни азот и укупан азот се примењују на отпадну воду температуре 12°C или више у ефленту из бионаерационог базена. Дозвола за испуштање пречишћене отпадне воде може допустити више концентрације укупног азота до 50 mg/l ако је смањење укупног оптерећења азотом најмање 70%. Смањење се установљава односом оптерећења азотом у отпадној води и у ефленту, током репрезентативног периода времена које не треба да буде дуже од 24 часа. Укупан везани азот треба узети као основу за рачунање оптерећења.

36. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу кондиторских производа

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње кондиторских производа: пекарски производи, производња бисквита, кекса, какаоа за напитке, чоколада, куваних слаткиша итд.

Табела 36.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25 ^(V)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	125 ^(V)
Амонијак (као $\text{NH}_4\text{-N}$)	mg/l	10
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	18 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак
- (II) Не примењује се на отпадне воде које потичу из прераде кромпира у дестилеријама, фабрика скроба, као ни на отпадне воде које потичу из индиректног расхладног система и процесне отпадне воде
- (III) Границна вредност за азот (амонијачни-амонијак) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењују када је температура ефлента из бионашког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног улазног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.
- (IV) Заhtев за укупни фосфор се примењује као оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан.
- (V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно обојен услед присуства алги, ХПК и БПК_s треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК_s.

37. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за прераду меса и конзервисање месних прерађевина

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном из кланица, прераде меса, укључујући прераду изнутрица, као и производњу готових производа од меса.

Табела 37.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25 ^(V)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150 ^(V)
Амонијак (као $\text{NH}_4\text{-N}$)	mg/l	10 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	18 ^(III)
Тешко испарљиве липофилне материје	mg/l	20
Хлор укупни	mg/l	0,4

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(II) Не примењује се на оне из процеса где је оптерећење отпадне воде мање од 10kg БПК_s/недељно и воде из индиректног расхладног система.

(III) Гранична вредност за азот (амонијачни-азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењују када је температура ефлента из бионашког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног улазног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

(IV) Заhtеве за укупни фосфор треба применити тамо где оптерећење сирове воде укупним фосфором на коме се базира дозвола за испуштање ефлента достиже 20 kg/дан.

(V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно обојен услед присуства алги, ХПК и БПК_s треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК_s.

38. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу пива

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње пива. Могу се применити и на интегрисане сладаре, под условом да покривају захтеве пивара.

Табела 38.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	25 ^(V)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(V)
Амонијак (као $\text{NH}_4\text{-N}$)	mg/l	10 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	18 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
- (II) Не примењује се на воде из индиректног расхладног система и система за припрему процесне воде.
- (III) Гранична вредност за азот (амонијачни-азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењују када је температура ефлента из бионашког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног улазног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.
- (IV) Заhtеве за укупни фосфор треба применити тамо где оптерећење сирове воде укупним фосфором на коме се базира дозвола за испуштање ефлента достиже 20 kg/дан.
- (V) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно обојен услед присуства алги, ХПК и БПК_s. У случају таложних лагуна, захтеви се односе на случајни узорак. Не треба сматрати да се захтеви односе и на случај када је таложна лагуна исушена пре постизања задатих нивоа.

39. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу слада

Овај одељак се односи на отпадне воде примарно из производње слада из житарица.

Табела 39.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Таложне материје	ml/l за 1 h	0,3

Параметар	Јединица мере	Границна вредност ^(I)
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110 ^(V)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10 ^(III)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(IV)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
- (II) Не примењује се за отпадне воде од производње слада који је интегрисан у пиварству, уколико ово покрива само потребе пиваре, нити отпадна вода из индиректних расхладних система и процеса постројења за пречишћавање отпадних вода.
- (III) Захтеви за амонијачни азот и укупан азот се примењују на отпадну воду температуре 12°C или више у ефленту из биоаерационог базена постројење за третман које добија отпадну воду са укупним азотом од 100 kg/дан. Смањење се установљава односом оптерећења азотом у отпадној води и у ефленту, током репрезентативног периода времена који не треба да буде дуже од 24 часа. Укупан везани азот треба узети као основу за рачунање оптерећења.
- (IV) Захтеве за укупни фосфор треба применити тамо где оптерећење сирове воде укупним фосфором на коме се базира дозвола за испуштање ефлента достиче 20 kg/дан.
- (V) У канализационим лагунама пројектованим са временом задржавања од 24 часа или дуже у коме дневна запремина отпадне воде за које дозволе за испуштање воде не прелази више од 500m³, где је боја узорака последни алиг, тада се ХПК и БПК₅ одређују из узорка који не садржи алге. У таквим случајевима, концетрација означена у параграфу (I) се смањује за 15 mgO₂/l у случају ХПК и 5 mgO₂/l у случају БПК₅.

40. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу алкохолних пића и алкохола

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње, прераде и флаширања алкохола, из легално одобрених материјала за дестилацију, као и из производње, прераде и флаширања алкохолних пића.

Табела 40.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	110
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
- (II) Не примењује се за отпадне воде из дестилерије које имају максимални продукциони лимит од 50 l годишње и на воде из индиректног расхладног система.
- (III) Границна вредност за азот (амонијачни-азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефлента из биошоког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног улазног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

41. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за производњу квасца

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње свежег пекарског квасца, свог активног квасца, инактивног квасца за сточну храну и екстракта (аутолизата) квасца.

Табела 41.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	800 ^(III)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Амонијак (као NH ₄ -N)	mg/l	10
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	15 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
- (II) Зависи од биошоке деградабилности органских материја и може да се креће до 1800 mgO₂/l, с тим да ефикасност уклањања не може бити нижа од 90%.
- (III) Границна вредност за азот (амонијачни-азот) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефлента из биошоког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног улазног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Дозвољена је и већа вредност укупног азота од оне у дозволи све до 25 mg/l, ако је ефекат уклањања укупног азота најмање 70%. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

42. Границне вредности емисије отпадних вода из објекта и постројења за одлагање и рециклажу животињских трупља и животињског отпада

Овај одељак се односи на отпадне воде које потичу првенствено од сакупљања, складиштења и прераде животињских лешева, животињских делова тела и производа животињског порекла у објектима за сакупљање и одлагање животињских трупља.

Оптерећење отпадних вода загађујућим материјама може се одржавати на што нижем нивоу, применом следећих радњи: 1) хлађење сировина током складиштења и обраде и обезбеђивање брзе обраде; 2) употребом неденатурисаних соли за кожу и презервацију; 3) задржавањем течности од коже путем одговарајућих техника, као што су суво одлагање или враћање у производњу.

Табела 42.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150 ^(IV)
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	50 ^(III)

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.
- (II) Овај прилог се не примењује за отпадне воде од индиректних расхладних система.
- (III) Захтеви за укупан азот ће се применавати на температури отпадне воде 12°C и изнад у ефлентима из биошокских рејектора за третман отпадних вода.
- (IV) У канализационим лагунама пројектованим са временом задржавања 24 часа или више, где је узорак јасно обожен услед присуства алги, тада ће ХПК и БПК₅ бити одређен из узорка који не садржи алге. У таквим случајевима, назначена концетрација ће бити смањена за 15 mgO₂/l у случају ХПК и 5 mgO₂/l у случају БПК₅.

Захтеви за достизање граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама

Пре мешања са отпадном водом из других извора, отпадна вода не сме имати већу концетрацију од 0,1 mg/l адсорбујућих органских халогена (AOX) у случајном узорку. Овај услов ће бити испуњен уколико се користе средства за чишћење и дезинфекцији или друге сировине и помоћни материјали који не садрже било која органска халогена једињења или халоген-ослобађајуће супстанце. Доказ може бити списак сировина и помоћних материјала који се користе у оперативном раду и декларације произвођача које показују да оне не садрже ни једну од супстанци или групе супстанци претходно наведених.

43. Границне вредности емисије отпадних вода из постројења и погона за производњу полу-проводника

Овај одељак се односи првенствено на отпадне воде које воде порекло из процеса производње полу-проводника и соларних ћелија.

Ово оптерећење се може свести на минимум, уколико се спроводе следеће радње: 1) употреба штедљивих система за прскање, 2) вишеструка употреба одговарајуће третиране воде за прскање (рециркулација преко јономењивача, мембранска

технологија), 3) вишеструка употреба одговарајуће воде за прскање у друге сврхе, као расхладну и процесну воду, у електрохемијским процесима, у производњи PCB итд., 4) рециркулација отпадног ваздуха, 5) поновна употреба рецикларане или процесне купке (киселине, органски растворачи).

Захтеви за достизање граничних вредности емисије на месту испуштања отпадних вода у реципијент

На месту испуштања отпадних вода у реципијент прихваћена је вредност за токсичност рибе од $T_F = 2$.

Табела 43.1. Граничне вредности емисије за отпадну воду пре мешања са другим отпадним водама^(III)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5 – 9
Адсорбујући органски халогениди (AOX)	mg/l	0,5 ^(II)
Арсен	mg/l	0,2
Бензен и деривати	mg/l	0,05

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(II) Случајни узорак.

(III) Не односи се на воде из система за хлађење или процесне воде укључујући супстанце које потичу из система за ултра-чисту воду који користе мембранску технику.

Захтеви за достизање граничне вредности емисије за отпадне воде на месту њиховог настанка

Доказ да отпадне воде из процеса чишћења могу једино садржати халогеноване раствораче може бити обезбеђен прегледом сировина и помоћних материјала набројаних у оперативном упутству и провером њихове употребе, као и прегледом информација произвођача које показују да коришћене сировине и помоћни материјали не садрже недозвољене супстанце.

За случајни узорак, прихваћена је концентрација од 0,1 mg/l за волатилне халогеноване угљоводонике (сума трихлоретена, тетрахлоретена, 1,1,1-трихлоретана, дихлорметана).

Морају се испунити следећи услови у електрохемијским процесима:

Табела 43.2. Граничне вредности емисије у електрохемијским процесима

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Олово	mg/l	0,5
Укупни хром	mg/l	0,5
Хром VI	mg/l	0,1
Бакар	mg/l	0,5
Никал	mg/l	0,5
Сребро	mg/l	0,1
Сулфида	mg/l	1
Цијанид	mg/l	0,2
Слободни хлор	mg/l	0,5

(I) Случајни узорак.

ЕДТА и њене соли не смеју бити присутне у отпадној води. За хром VI и цијаниде не смеју се прекорачити дозвољене граничне вредности.

За отпадну воду која садржи арсен из производње полуправдника галијум арсенида, вредност од 0,3 mg/l у случајном узорку се не сме прекорачити.

За отпадну воду која садржи кадмијум и селен, вредност од 0,2 mg/l за кадмијум и 1 mg/l за селен, у случајном узорку се не сме прекорачити.

44. Граничне вредности емисије отпадних вода из постројења за биолошки третман отпада

Овај одељак ће се применити на: 1) отпадне воде чије оптерећење полутантима потиче углавном од постројења за биолошки

третман отпада насталог из људских насеља и другог отпада који треба да буде третиран као отпад из људских насеља, и 2) контаминирану воду, таложену кроз операције у оквиру постројења.

Количину и оптерећење загађењем отпаде воде из постројења је могуће смањити на следећи начин: 1) обимном рециклијажом и вишекратном употребом процесних вода; 2) спречавањем уласка падавина у складиште отпада и подручја постројења, путем затварања, стављања кровова или поклопаца.

Отпадне воде могу се испуштати у реципијент само као процесне воде из процеса и третмана отпадног ваздуха у механичко-аеробним-биолошким постројењима које не могу бити употребљене у потпуности у интерним процесима. У таквим случајевима, примењују се граничне вредности емисије које су дефинисане у наредним табелама:

Табела 44.1. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметри	Јединица мера	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _x)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	200
Укупни неоргански азот ($\text{NH}_4\text{-N}$, $\text{NO}_3\text{-N}$, $\text{NO}_2\text{-N}$)	mg/l	70
Укупан фосфор	mg/l	3
Укупан угљеник	mg/l	$10^{(III)}$
Токсичност за рибе (T_F)		2

(I) Репрезентативан случајан узорак или 2-часовни композитни узорак.

(II) Не примењује се на отпадне воде из постројења за третман одвојеног сакупљеног биолошког отпада са постројења за производњу компоста, из индиректних расхладних система и из процеса прераде воде.

(III) Захтеви за укупан угљеник односе се на случајни узорак.

Табела 44.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мера	Границна вредност емисије ^(I)
Адсорбујући органски халогени (AOX) ^(II)	mg/l	0,5
Жива	mg/l	0,05
Кадмијум	mg/l	0,1
Хром	mg/l	0,5
Хром VI ^(II)	mg/l	0,1
Никал	mg/l	1
Олово	mg/l	0,5
Бакар	mg/l	0,5
Цинк	mg/l	2
Арсен	mg/l	0,1
Цијанид, лако доступан ^(II)	mg/l	0,2
Сулфид ^(II)	mg/l	1

(I) Репрезентативан случајан узорак или 2-часовни композитни узорак.

(II) За АОХ, хром VI, лако доступне цијаниде и сулфиде се примењују вредности које се односе на случајни узорак.

Отпадна вода може бити мешана са другим отпадним водама, осим са отпадном водом са површинских складишта отпада, због заједничког биолошког третмана, само ако се очекује да је најмање један од следећих захтева испуњен:

1) У случају коришћења рибе, луминесцентних бактерија или дафнија као тест организама, у репрезентативном узорку отпадне воде, после спровођења елиминационих тестова коришћењем канализационог постројења за биолошки третман лабораторијског типа следеће граничне вредности се не смеју прекорачити:

– Токсичност за рибе: $T_F = 2$ (мора се водити рачуна да амонијак (NH_3) не буде разлог превазилажења те вредности);

– Токсичност за дафније: $T_D = 4$;

– Токсичност за луминисцентне бактерије: $T_L = 4$.

2) Да се постиже уклањање раствореног органског угљеника 75%.

3) У случају да пре заједничког биолошког третмана са другим отпадним водама, отпадна вода већ поседује концентрацију раствореног органског угљеника мању од 400 mg/l.

II. ДРУГЕ ОТПАДНЕ ВОДЕ

1. Границне вредности емисије отпадних вода из објеката за узгој стоке

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се односе на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од узгоја стоке: живинарске фарме, свинњојачке фарме и фарме говеда.

У току гајења и това стоке, да би се омогућило да се отпадне воде не испуштају у површинске воде, као и обезбедио минималан утицај на подземне воде, примењује се следеће: 1) чишћење простора где се узгајају животиње и опреме помоћу воде под високим притиском; 2) спровођење редовног калибрисања уређаја за воду за пиће да би се избегла цурења; 3) праћење података о потрошњи воде и детекција и оправка места где вода цури; 4) редовна анализа на садржај колиформних и фекалних бактерија 5) места за одлагање отпада морају бити удаљена од осетљивих рецептора као што су домаћинства и водотокови до којих могу доспети различити ефленти.

У случају да се користе застарели системи, отпадна вода се може испуштати у површинске воде под условима наведеним у Табели 1.1. овог одељка.

Табела 1.1. Захтеви за граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25 ^(IV)
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150 ^(IV)
Амонијак (као NH ₃ -N)	mg/l	10
Укупни неоргански азот (NH ₃ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	18 ^(II)
Укупни фосфор	mg/l	2 ^(III)

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Гранична вредност за азот (амонијачни-амонијак) и гранична вредност за укупан неоргански азот се примењује када је температура ефленту из биолошког пречистача 12°C и када је оптерећење укупног узловног азота, које је дато у дозволи веће од 100 kg/дан. Дозвољена је и већа вредност укупног азота од оне у дозволи све до 25 mg/l, ако је ефекат уклањања укупног азота најмање 70%. Ефекат пречишћавања се рачуна у односу на улазни укупни азот (органски и неоргански) и излазну вредност укупног азота у току репрезентативног временског периода који није дужи од 24 часа.

(III) Захтев за укупни фосфор се примењује ако оптерећење укупним фосфором у отпадној води на коме се заснива дозвола превазилази 20 kg/дан.

(IV) У ефлентима канализационих лагуна, дизајнираних са временом задржавања од 24 часа или више у којима дневна запремина отпадне воде, на којој је базирана дозвола за испуштање, не прелази 500 m³, где је узорак очигледно обојен услед присуства алги, ХПК и БПК₅ треба одређивати из узорка који не садржи алге. У том случају вредности приказане у табели се смањују на 15 mgO₂/l за ХПК и на 5 mgO₂/l за БПК₅.

2. Границне вредности емисије отпадних вода од одлагања отпада на површини

Границне вредности емисије наведене у овом одељку се примењују на отпадне воде чије загађење првенствено потиче од одлагања отпада на површини.

Запремински проток и оптерећење загађујућим материјама од излуживања треба одржавати што је ниже могуће колико то околности дозвољавају, употребом погодних мера при изградњи и раду депонија.

Табела 2.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Суспендоване материје	mg/l	35
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	20
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	200 ^(II)
Укупни неоргански азот (NH ₃ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	70 ^(IV)
Укупни фосфор	mg/l	3

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Укупни угљоводоници	mg/l	10 ^(III)
Азот од нитрита (NO ₂ -N)	mg/l	2
Токсичност за рибе (T _P)		2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(II) Случај отпадне воде за коју се сматра да хемијска потрошња кисеоника (ХПК) пре третмана премашује 4000 mgO₂/l примените се ниво за ХПК у ефленту у репрезентативном случајном узорку или 2-часовном композитном узорку, што је еквивалентно редукцији ХПК од 95%. Смањење ХПК се односи на однос између количине загађења у ефленту и количине загађења у ефленту у постројењу за третман отпадних вода током 24 часа. За оптерећење загађујућим материјама у ефленту одлучујући ће бити капацитет искоришћења постројења на коме је заснована дозвола. Обим смањења ће бити проценет на основу димензионирања и начина рада постројења за третман отпадних вода.

(III) Захтеви за укупне угљоводонике ће се применити на случајан узорак. Неће се применявати на отпадну воду од одлагаја комуналног отпада.

(IV) Захтеви за укупан азот ће се применити на отпадну воду на температури од 12°C и изнад у ефленту из биолошког реактора постројења за третман отпадних вода. Више концентрације и до 100 mg/l за укупан азот могу бити дозвољене у дозволи за испуст воде, ако је обезбедена редукција оптерећења азотом до 75%. Редукција се односи на размер између оптерећења азотом у ефленту и између ефлента након репрезентативног периода времена које не прелази 24 часа. Укупан везан азот (органски и неоргански) ће бити коришћен као основа за рачунање оптерећења.

Табела 2.2. Граничне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама на нивоу погона

Параметри	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
АОХ (адсорбујући органски халогени) ^(II)	mg/l	0,5
Жива	mg/l	0,05
Кадмијум	mg/l	0,1
Хром	mg/l	0,5
Хром VI ^(II)	mg/l	0,1
Никал	mg/l	1
Олово	mg/l	0,5
Бакар	mg/l	0,5
Цинк	mg/l	2
Арсен	mg/l	0,1
Цијанид, лако ослобођени	mg/l	0,2
Сулфид	mg/l	1

(I) Репрезентативан случајан узорак или 2-часовни композитни узорак

(II) За АОХ, хрома VI, лако ослободиве цијаниде и сулфиде се примењују вредности које се односе на случајан узорак.

Отпадна вода, изузев отпадне воде из инсталација за биолошки третман отпада, може бити мешана са другим отпадним водама у сврху заједничког биолошког третмана ако је испуњен барем један од следећих захтева:

1) У случају коришћења риба, луминесцентних бактерија или дафиња као тест организама, у репрезентативном узорку отпадне воде, после спровођења елиминацијоних тестова коришћењем канализационог постројења за биолошки третман лабораторијског типа, следећи захтеви се не смеју прекршити:

– Токсичност за рибе: T_F = 2 (мора се водити рачуна да амонијак (NH₃) не буде разлог превазилажења те вредности);

– Токсичност за дафиње T_D = 4; и

– Токсичност за луминесцентне бактерије T_L = 4.

2) Да се постиже уклањање раствореног органског угљеника 75%.

3) Пре заједничког биолошког третмана са другим отпадним водама, отпадна вода већ поседује концентрацију раствореног органског угљеника мању од 400 mg/l.

3. Граничне вредности отпадних вода из постројења за површинску обраду материјала, предмета или производа коришћењем органских растворача, посебно за одећу, штампање, превлачење, одмашћивање, водоотпорност, бојење, чишћење или импрегнацију

Хемијске чистионе

Овај пододељак се односи на отпадне воде чије загађење почиње првенствено од хемијског чишћења текстила и теких као и од предмета направљених од крзна и коже, при чemu се користе растворачи који садрже халогеноване угљоводонике.

Табела 3.1. Граничне вредности емисије за адсорбујуће органске халогениде (AOX) у отпадним водама, пре мешања са другим отпадним водама

Попуњавање запреминског капацитета машине за прање ^(I, II)	Јединица мере	Случајан узорак	1 часовно оптерећење или 1 часовна запремина воде
до 50 kg материјала је третирано	mg/l	0.5	-
Изнад 50 kg материјала је третирано	mg/l	0.5	0.25

- (I) Ако неколико машина за хемијско чишћење раде на једном месту, онда ће величина бити пресудна. Ово је израчунато из суме запреминских капацитета материјала који се третирају у појединачној машини.
- (II) Ниво AOX утврђен у табели се може сматрати усаглашеним, ако се обезбеди да садржај халогенованих угљеводоника у отпадној води, утврђен путем појединачних употребљених супстанци или суме свих, рачуватих као хлор, не прелази границу наведену у табели.

Фотографски процес (сребро-халидне фотографије)

Овај пододељак се примењује на отпадну воду чије загађење је првенствено потиче од фотографских процеса и сребро-халидне фотографије или из третмана течности након оваквих процеса.

Оптерећење загађујућим материјама треба одржавати на што је могуће нижем нивоу, на следећи начин: 1) одвојено сакупљање фиксирајућих, развијајућих купки, купки за бељење и учвршћивање, као и њихових прелива током третмана; 2) минимизација улазних количина купке избором погодне технике, ако што је заштита од прскања и ниско-улазни транспорт филма и папира; 3) уштеда воде за испирање, употребом каскадног испирања, програма за чување воде и рециркулације; 4) рециркулација фиксирајућих купки, са изузетком сектора за микрофилм и X-зраке, у процесима рециклаже, код фабрика са производњом филма и папира које премашује 30000 m² годишње.

Отпадна вода од купки за избељивање и очвршћивање мора да садржи само органске комплексирајуће агенсе који постижу 80%-ну деградацију раствореног органског угљеника након 28 дана.

Хлор или хипохлорит не смеју бити коришћени при третману купки.

Доказ да су испуњени предходни захтеви може бити обезбеђен прегледом сировина и помоћних материјала набројаних у оперативном упутству и провером њихове употребе, као и прегледом информација произвођача које показују да коришћене сировине и помоћни материјали не садрже недозвољене супстанце.

Табела 3.2. Граничне вредности емисије за отпадне воде од третмана купки пре мешања са осталим отпадним водама^(I)

Параметар	Јединица мере	Случајан узорак	2-часовни композитни узорак
Сребро	mg/l	-	0.7
AOX (адсорбујући органски халогени)	mg/l	0.5	-
Хром, укупан	mg/l	-	0.5
Хром, шестовалентни	mg/l	0.1	-
Калај	mg/l	-	0.5
Жива	mg/l	-	0.05
Кадмијум	mg/l	-	0.05
Цијаниди	mg/l	-	2

- (I) Не примењује се на отпадну воду из: 1) посредних расхладних система и постројења за третман процесних вода; 2) других фототехничких процеса различитих од горе наведених; 3) постројења са производњом филма и папира која није већа од 200 m² годишње, што обезбеђује да нема отпадне воде из третмана купки.

Табела 3.3. Граничне вредности емисије за воду од испирања фотографија и филма^(I)

Обим производње	Сребро (mg/m ²)
Од 3.000-30.000 m ² /годишње филма и папира	50 - црно бела фотографија; 70- фотографија у колору
Више од 30.000 m ² /годишње филма и папира	30

- (I) Важи за фабрике са годишњом производњом филма и папира већом од 3 000 m²

Отпадне воде од површинске заштите метала и готових производа

Овај пододељак се односи на заштиту метала у малим погонима (мала привреда) у којима се врши заштита метала и готових производа.

Табела 3.4. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Случајан узорак
Олово	mg/l	0.5
Хром, укупан	mg/l	0.5
Хром шестовалентни	mg/l	0.1
Бакар	mg/l	0.5
Никл	mg/l	0.5
Сребро	mg/l	0.1
Калај	mg/l	2
Сулфиди	mg/l	1
Цијаниди	mg/l	0.5
Слободан хлор	mg/l	0.5

Перионице рубља (веши) и радне одеће

Пододељак се односи на отпадну воду која настаје приликом прања запрљаних тканина, тепиха, отирача као и нетканих материјала у јавним институцијама и постројењима.

Не односи се на отпадне воде: из производње вуне, настале приликом прања текстила у неводеним растворима, производње текстила и пречишћавања, припреме и третмана текстилних влакана и природне длаке, прања текстилних и вунених филтера, прања текстила из домаћинства коришћењем самоуслужних перионица, прања текстила при ком се користе органохлорни или детерценти који ослобађају хлор, елементарни хлор или катализатори прања, индиректног система хлађења.

Отпадна вода не сме да садржи: 1) органске комплексирајуће агенсе који достижу степен елиминације раствореног органског угљеника мањи од 80% након 28 дана; 2) остатке из филтера и сита као и детерценте, катализаторе прања и друге остатке материјала који се јављају приликом пражњења паковања, бубњева и комора; 3) биоциде након завршног поступка прања купатила; 4) органски везане халогене који потичу од раствора за предчишћавање одеће; 5) органски хлор и једињења која ослобађају хлор или хлор који потиче од детерцената и катализатора прања при чему исти нису коришћени у зони испирања или купатилима за испирање када се врши прање болничке и одеће становништва као и радне одеће у месно-прерађивачкој индустрији и индустрији прераде рибе.

Уколико се хемикалије на бази хлора користе за припрему процесне воде, мора се обезбедити да максимална концентрација слободног хлора у инфлуенту машине буде 1 mg/l.

Потребно је да постоје информације произвођача које показују да коришћени детерценти и катализатори који се користе не садрже супстанце претходно наведене.

Табела 3.5. Граничне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК ₅)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	100
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	20

- (I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

Табела 3.6. Граничне вредности емисије за отпадну воду на кон прања радне одеће пре мешања са осталим отпадним водама

Врста перионице	Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Болничке и стамбене перионице	AOX (адсорбујући органски халогени) ^(II, III)	g/t	18

Врста перионице	Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Радна одећа из рибље и месне индустрије	АОХ (адсорбујући органски халогени) ^(II)	g/t	40
Радна одећа из металне индустрије	АОХ (адсорбујући органски халогени) ^(III)	mg/l	2
	Укупни угљоводоници ^(II)	mg/l	20
	Бакар	mg/l	0,5
	Укупни хром	mg/l	0,5
	Никл	mg/l	0,5
	Олово	mg/l	0,5
	Кадмијум	mg/l	0,1
	Жива	mg/l	0,05
	Цинк	mg/l	2
	Арсен	mg/l	0,1

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) Захтеви за укупне угљоводонике и АОХ се односе на случајни узорак.

(III) АОХ за болничке и стамбене перионице се не примењују у случају епидемија.

Штампање публикација (штампарије)

Пододељак се односи на отпадну воду која потиче од штампарија и то од одговарајућег предтрећмана, процеса третмана и завршне обраде: 1) монтажа и репродукција; 2) штампање писама; 3) offset штампа; 4) сито штампа и 5) дубока штампа.

Не односи се на отпадне воде из постројења за штампање на текгинама, осим воде постројења за штампање темплата и цилиндра, на отпадне воде из производње сребро-халидне фотографије, индиректних система за хлађење и постројења за третман процесних вода.

Не односи се на отпадне воде наведених процеса у случају да је количина потребне воде за производњу мања од 250 m³ по години, отпадне воде које су биолошки третиране и уколико се не испуштају из следећих области: 1) монтажа и репродукција где отпадна вода садржи хром или цинк, из производње картографије фолије или бојења фолије; 2) штампање писама: а) отпадна вода настала чишћењем машина, система и штампарских калупа који садрже штампарске боје или настала након процеса прања уз примену угљоводоника и б) отпадна вода након штампања металних блокова; 3) offset штампа: а) отпадна вода након гравуре металних плоча, б) отпадна вода настала чишћењем машина, система и штампарских калупа који садрже штампарске боје уз примену хемикалија за чишћење, в) развијачи боје на бази бакра, г) вода за квашиће; 4) сито штампа: а) отпадна вода након прања или уклањања наслага са употребом супстанци које садрже тешке метале (осим за бакар из фталоцијанин пигмената), б) отпадна вода након прања или уклањања наслага са симултаном употребом угљоводоника, халогенованих угљоводоника или активног хлора, в) отпадна вода након производње металних сита.

Оптерећење загађујућим материјама се мора смањити на најмању могућу меру на следећи начин:

1) омогућити поновно коришћење раствора у производњи (регенерацијом или пречишћавањем),

2) одвајањем и третманом воде и растварача при дубокој штампи,

3) поновним коришћењем воде за испирање при дубокој штампи,

4) одвојеним сакупљањем и коришћењем воде за предгревање при дубокој штампи,

5) примена каскадног испирања и циркулације воде за испирање у циљу смањења коришћења воде за испирање у процесу финиширања.

Отпадна вода не сме да садржи:

1) органске комплексирајуће агенсе који достижу степен елиминације раствореног органског угљеника мањи од 80% након 28 дана.

2) супстанце које садрже хлор и органски везане халогене из детерцената, растварача и средстава за чишћење.

3) арсен, живу, кадмијум и њихова једињења и пигменте који садрже олово или хром осим олова, кадмијума и њихових једињења из пигмената који се користе у керамичкој сито штампи.

4) органске раствараче за прање цилиндра при offset штампи и

5) остатке процесних хемикалија, боја или помоћних супстанци приликом пражњења паковања и танкова.

Важно је да постоји доказ од стране производиоца хемикалија да исте не садрже компоненте које су претходно наведене.

Табела 3.7. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _x)	mgO ₂ /l	25
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	160
Укупни фосфор	mg/l	2
Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	50
Укупни угљоводоници	mg/l	10
Гвожђе	mg/l	3
Алуминијум	mg/l	3
Токсичност за рибе (T _F)		4

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

Табела 3.8. Границне вредности емисије пре мешања са осталим отпадним водама^(I, II) за следеће погоне: (1) монтажа и репродукција; (2) штампање писама; (3) offset штампа; (4) сито штампа; (5) дубинска штампа

Параметар	Јединица мере	Погони				
		1	2	3	4	5
АОХ (адсорбујући органски халогени)	mg/l	-	1	1	1	1
Олово	mg/l	-	-	-	1	-
Кадмијум	mg/l	-	-	-	0,1	-
Укупан хром	mg/l	1	1	1	1	1
Кобалт	mg/l	-	-	1	1	-
Бакар	mg/l	1	1	1	1	1
Никал	mg/l	-	-	-	-	2
Сребро	mg/l	-	-	-	0,5	0,5
Цинк	mg/l	2	2	2	2	2

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак

(II) У случају када се у сито штампи користе пигменти који садрже тешке метале у области 4, ниво од 30 mg/l у случајном узорку или 2 часовном композиту се односи на супстанце које се могу уклонити филтрацијом.

Захтеви за достизање граничних вредности емисије на месту испуштања отпадних вода су:

1) Случајни узорак не сме да има више од 10 mg/l бензена и његових деривата, за отпадне воде које садрже бензен и његове деривате.

2) Случајни узорак не сме имати више од 0,1 mg/l хрома (VI), за отпадне воде које садрже хром.

3) Случајни узорак не сме да садржи више од 0,2 mg/l цијанида (дубока штампа).

4. Границне вредности отпадних вода која садрже минерална уља

Овај одељак се односи првенствено на отпадне воде које садрже минерална уља која потичу из процеса одмашћивања, чишћења, одржавања, ремонта, рециклаже и растављања аутомобила и њихових делова.

Ово оптерећење се може свести на минимум, уколико се спроводе следеће радње: 1) највећи могући степен рециклирања воде за прање у аутоматизованим перионицама аутомобила, 2) смањење загађења применом мерења која ће смањити раст микрор организама у воденим кружним системима.

Оптерећење отпадних вода ће бити ниско, уколико је задовољено следеће: 1) примена техника које не доводе до производње отпадних вода из радионица, 2) рециклирање отпадне воде од чишћења аутомобилских делова и из процеса одмашћивања, 3) смањење загађења од минералних уља која се јављају у кишници и приликом отапања снегова.

Отпадна вода не може садржати: органске комплексирајуће агенсе којима се не постиже деградација раствореног органског угљеника од 80% након 28 дана као ни органски везане халогене који настају од средстава за прање и чишћење.

Потребно је да постоји доказ (информације од стране производјача) да детерценти и агенси који се користе не садрже претходно наведене супстанце.

Табела 4.1. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде^(II)

Параметар	Јединица мере	Границна вредност ^(I)
Температура	°C	30
pH		6,5-9
Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mgO ₂ /l	40
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mgO ₂ /l	150
Укупни угљоводоници	mg/l	10

(I) Вредности се односе на 2-часовни узорак.

(II) Овај додатак се не односи на: (1) метални отпад са бродова, (2) процесе дораде метала и отпад из фарбара, и (3) отпад који настаје приликом чишћења унутрашњости транспортних контejнера.

Захтеви за достизање граничних вредности емисије за отпадну воду на месту њеног настанка

1) Садржај укупних угљоводоника у отпадној води не сме да буде већи од 20 mg/l у случајном узорку. Овај захтев не важи у случајевима када је производња отпадне воде мања од 1 m³/dan.

2) Доказ да су испуњени претходни захтеви може бити обезбеђен прегледом сировина и помоћних материјала набројаних у оперативном упутству и провером њихове употребе, као и прегледом информација произвођача које показују да коришћене сировине и помоћни материјали не садрже недозвољене супстанце.

3) Једина отпадна вода која се може преусмерити из система за раздвајање лакших течности јесте она која садржи лако раздвојиве детерценте и средства за чишћење или нестабилне емулзије које не утичу на перформансе система за чишћење.

4) Доказ да су испуњени претходни захтеви у вези отпадне воде која долази из аутоматизованих перионица за аутомобиле.

5) Отпадна вода која садржи угљоводонике настаје као ефлент из предтрећмана.

5. Граничне вредности емисије отпадних вода које воде порекло из стоматолошких ординација и клиника

Овај одељак се односи првенствено на отпадне воде које воде порекло из стоматолошких ординација и клиника где се користи амалгам. Не односи се на отпадне воде из производње филма као ни на санитарне воде.

Захтеви за достизање граничних вредности емисије за отпадну воду на месту њеног настанка

1) Оптерећење амалгамом у сировој води на месту настанка се смањује на 95%.

2) Доказ да су испуњени претходни захтеви о уградњи сепаратора за амалгам, који је уградњен на излазу из постројења на месту мешања са другим санитарним водама при чему се постиже ефикасност сепарације од најмање 95%, о употреби отпадне воде која садржи амалгам који се спроводи кроз сепаратор за амалгам и о примени техника за екстракцију отпадне воде из постројења за третман који смањују количину воде до те мере да сепаратор може да одржи тај ниво ефикасности.

3) Неопходно је редовно пражњење и сервисирање сепаратора у складу са условима лиценцирања и као и чување истих података.

III. КОМУНАЛНЕ ОТПАДНЕ ВОДЕ

Табела 1. Границне вредности емисије за одређене групе или категорије загађујућих материја за технолошке отпадне воде, пре њиховог испуштања у јавну канализацију

Редни број	Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије
1.	pH		6,5-9,5
2.	Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	mg/l	1000 ^(VII)
3.	Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s)	mg/l	500 ^(VII)
4.	Укупни неоргански азот (NH ₄ -N, NO ₃ -N, NO ₂ -N)	mg/l	120
5.	Укупни азот	mg/l	150
6.	Амонијак, изражен преко азота (NH ₄ -N)	mg/l	100 ^(I)
7.	Таложне материје након 10 минута	mg/l	150 ^(II)

Редни број	Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије
8.	Укупан фосфор	mg/l	20
9.	Екстракт органским растворачима (уља, масноће)	mg/l	50 ^(III)
10.	Минерална уља ^(IV)	mg/l	30
11.	Феноли (фенолни индекс)	mg/l	50
12.	Катран	mg/l	5
13.	Укупно гвожђе	mg/l	200
14.	Укупни мантан	mg/l	5
15.	Сулфиди	mg/l	5
16.	Сулфати	mg/l	400 ^(IX)
17.	Активни хлор	mg/l	30
18.	Укупне соли	mg/l	5000 ^(VIII) ^(X)
19.	Флуориди	mg/l	50
20.	Укупни арсен ^(VI)	mg/l	0,2
21.	Укупни баријум	mg/l	0,5
22.	Цијаниди (лако испарљиви)	mg/l	0,1
23.	Укупни цијаниди	mg/l	1
24.	Укупно сребро	mg/l	0,2
25.	Укупна жива ^(VI)	mg/l	0,05
26.	Укупни цинк ^(VI)	mg/l	2
27.	Укупни кадмијум ^(VI)	mg/l	0,1
28.	Укупни кобалт	mg/l	1
29.	Хром VI ^(VI)	mg/l	0,5
30.	Укупни хром ^(VI)	mg/l	1
31.	Укупно олово	mg/l	0,2
32.	Укупни калај	mg/l	2
33.	Укупни бакар ^(VI)	mg/l	2
34.	Укупни никал ^(VI)	mg/l	1
35.	Укупни молибден	mg/l	0,5
36.	BTEX (бенzen, толуен, тиобенzen, ксилен)	(V)	0,1
37.	Органски растворачи	(V)	0,1
38.	АЗбест	mg/l	30
39.	Токсичност		Однос разблажења LC50% (токсиколошки тест са рибама или дафинама)
40.	Температура	°C	40

- (I) Одређује се за 24-часовни средње композитни узорак.
- (II) Само у том случају се одређује, ако је запремина таложних материја, након 10 минута таложења већа од 5x10⁻³ m³/m³.
- (III) У случају дневног протока од 100 m³/d, за материје билојног и животињског порекла гранична вредност је трострука, а изнад тога двострука.
- (IV) Изнад 10 m³/d.
- (V) Гранична вредност је изражена у 10⁻³ m³/m³.
- (VI) У случају коришћења остатка од пречишћавања отпадних вода насталог на централном постројењу граничне вредности се могу заоштрити или ако се утврди да долази до сметње на централном пречистачу услед великог броја приклучених индустрија за сваки случај потребно је преиспитати дате вредности.
- (VII) Ове вредности могу бити преиспитане узимајући у обзир техничке, технолошке и економске факторе који утичу на избор заједничког пречишћавања комуналних и индустријских отпадних вода, као прдород подземних вода у канализацији услед чега концентрација органских материја у дотоку на постројење може бити ниска.
- (VIII) Ове вредности могу бити преиспитане узимајући у обзир технолошке факторе који утичу на избор заједничког пречишћавања комуналних и индустријских отпадних вода на градском постројењу за пречишћавање отпадних вода
- (IX) У случају када су одводне цеви бетонске, гранична вредност за сулфате износи 200 mg/l
- (X) У случају када су одводне цеви бетонске, гранична вредност емисије за хлориде износи 1000 mg/l

Табела 2. Границне вредности емисије за комуналне отпадне воде које се испуштају у реципијент

Параметар	Границна вредност емисије	Најмањи проценат смањења ^(I)
а. Граничне вредности емисије на уређају секундарног степена пречишћавања Биохемијска потрошња кисеоника (БПК _s на 20°C) ^(II, VI, VII)	25 mg O ₂ /l 40 mg O ₂ /l ^(III)	70-90
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК) ^(VI)	125 mg O ₂ /l	75

Параметар	Границна вредност емисије	Најмањи проценат смањења ^(I)
Укупне суспендоване материје ^(IV, VIII)	35 mg/l (више од 10 000 EC) 60 mg/l (2000 до 10 000 EC)	90 70
б. Границне вредности емисије на уређају терцијерног степена пречишћавања		
Укупан фосфор	2 mg/l P (1000 до 100 000 EC) 1 mg/l P (више од 100 000 EC)	80
Укупан азот ^(V)	15 mg/l N (10 000 до 100 000 EC) 10 mg/l N (више од 100 000 EC)	70-80

- (I) Смањење у односу на оптрећење улазне отпадне воде.
 (II) Параметар може бити замењен неким другим параметром: укупни органски угљеник (УОУ) или укупна хемијска потрошња кисеоника (ХПК_{укупно}), ако се може успоставити зависност између БПК_s и ових параметара.
 (III) Ако се докаже да испуштене отпадне воде након пречишћавања неће негативно утицати на квалитет водотока
 (IV) Суспендоване материје нису обавезан параметар.
 (V) Укупни азот: органски N + NH₄-N + NO₃-N + NO₂-N.
 (VI) Хомогенизован, нефилтриран, недекантован узорак.
 (VII) Додатак инхибитора нитрификације.
 (VIII) Филтрацијом репрезентативног узорка кроз мембранны филтер 0,45 μm. Сушење на 105°C и вагање.

Табела 3. Границне вредности^(I) емисије за комуналне отпадне воде према капацитету постројења за пречишћавање отпадних вода^(VI)

Капацитет постројења (EC)	ХПК ^(III)		БПК _s ^(II, III)		Укупне сусп. материје ^(III)		Укупан Р		Укупан N mg/l	
	mg/l	%	mg/l	%	mg/l	%	mg/l	%	1.V-15.XI	16.XI-30.IV.
< 600	— ^(IV)	70	80 ^(IV)	75	100	-	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)
601-2000	— ^(IV)	75	50 ^(IV)	80	75	-	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)
2001-10000	125	75	25	70-90	60	70	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)	— ^(IV)
10001-100000	125	75	25	70-90	35	90	2 ^(V)	80	15 ^(V)	25 ^(V)
> 100000	125	75	25	70-90	35	90	1 ^(V)	80	10 ^(V)	20 ^(V)

- (I) Потребно је задовољити или граничну вредност за (просечну дневну) концентрацију (mg/l) или степен редукције (%);
 (II) Параметар може бити замењен неким другим параметром: укупни органски угљеник (УОУ) или укупном потрошњом кисеоника (ХПК_{укупно}), ако се може успоставити зависност између БПК_s и ових параметара;
 (III) У случају одређивања у ефлукту из лагуне ХПК и БПК_s треба одређивати у филтрираном узорку, али укупан садржај суспендованих материја у води не сме прекорачити 150 mg/l;
 (IV) У случају потребе (нпр. водоток са малом самопречишћавајућом моћи) надлежни орган може одредити појединачне вредности за конкретан случај, а које могу бити строжије од предложенih;
 (V) Ове граничне вредности треба обезбедити у осетљивим областима за нитрате, када постоји капацитет постројења изнад 10000 EC.
 (VI) У случају заједничког одвођења и пречишћавања отпадних вода из домаћинства и индустријских отпадних вода, путем система јавне канализације, потребно је допунити граничним вредностима штетних и опасних материја, пореклом из индустрије, пољопривреде и других активности становништва користећи дате граничне вредности за сваку индустрију које су преиспитане на основу податка студије утицаја.

Табела 4. Границне вредности емисије пречишћених комуналних отпадних вода које се испуштају у површинске воде које се користе за купање и рекреацију, водоснабдевање и наводњавање

Параметар	Јединица мере	Границне вредности емисије
Колиформне бактерије	броју 100 ml	10000
Колиформне бактерије фекалног порекла	броју 100 ml	2000
Стрептококе фекалног порекла	броју 100 ml	400

Табела 5. Најмањи број узорака за анализу пречишћених комуналних отпадних вода у зависности од капацитета постројења за пречишћавање

Величина постројења	Годишњи број узорака ^(I)
2000 - 9999 EC	12 Ако се прве године испитивања докаже да квалитет пречишћене воде не прелази граничне вредности емисије за загађујуће материје наведене у овој уредби, наредне године врши се анализа само 4 узорка. Ако у току једне од наредних година један од 4 узорка не испуњава граничне вредности емисије за загађујуће материје наведене у овој уредби, враћа се на 12 годишњих узорака.

Величина постројења	Годишњи број узорака ^(I)
1000 - 49999 EC	12
>50000 EC	24

(I) Анализирају се 24-часовни средњи композитни узорци који су пропорционални према протоку или времену

Табела 6. Дозвољен максималан број узорака који може одступати од граничних вредности емисије за пречишћене комуналне отпадне воде у зависности од укупног броја узорака^(I)

Број узорака узетих током године дана	Максималан број узорака који одступају од граничне вредности емисије ^(II, III)	Број узорака узетих током године дана	Максималан број узорака који одступају од граничних вредности емисије ^(II, III)
4 - 7	1	172 - 187	14
8 - 16	2	188 - 203	15
17 - 28	3	204 - 219	16
29 - 40	4	220 - 235	17
41 - 53	5	236 - 251	18
54 - 67	6	252 - 268	19
68 - 81	7	269 - 284	20
82 - 95	8	285 - 300	21
96 - 110	9	301 - 317	22
111 - 125	10	318 - 334	23
146 - 140	11	335 - 350	24
141 - 155	12	351 - 365	25
156 - 171	13		

- (I) Код изложене оцене резултата, екстремне вредности, које се јављају као последица ванредних прилика (нпр. јаке кишне изнад просека), не узимају се у обзир.
 (II) При нормалним условима рада, садржај органских материја изражених преко БПК_s и ХПК ни у једном случају не сме прекорачити захтевану вредност за 100%, а суспендоване материје за 150%.
 (III) Годишња средња вредност концентрације азота и фосфора, не сме да прекорачи захтевану вредност.

Табела 7. Границне вредности емисије за остатке од пречишћавања комуналних отпадних вода

Параметар	Јединица мере ^(I)	Границна вредност емисије	
		За употребу у пољопривреди ^(II)	За остале потребе ^(III)
Неорганске материје			
Олово	mg/kg	120	1200
Кадмијум	mg/kg	2,5	40
Хром	mg/kg	100	1000
Никл	mg/kg	60	400
Жива	mg/kg	1,6	25
Бакар	mg/kg	700	1750
Цинк	mg/kg	1500	4000
Арсен	mg/kg	15	75
Органске материје			
AOX ^(V)	mg/kg	400	500
PCB ^(VI)	mg/kg	0,1 (по конгенеру)	0,2 (по конгенеру)
PCCD/F ^(VII)	ng /kg SO	30	30
Патогени ^(IV)			
Salmonella	MPN/10g SO ^(VIII)	0-10	
Enterovirus	MPCN/10g SO ^(IX)	3	

- (I) Односи се на масу свог остатка од пречишћавања (SO)
 (II) При коришћењу остатака од пречишћавања у пољопривреди мора се водити рачуна о циклусу производње пољопривредних култура, уз услове да је pH земљишта од 6 до 7. Ако се остатци од пречишћавања користе при нижим pH од 6 мора се узети у обзир повећање мобилности метала и њиховог усвајања од стране биљака и тада се морају узети ниже граничне вредности. Остатци од пречишћавања се користе на начин да се узме у обзир потреба биљака за нутријентима, квалитет земљишта и да не дође до загађивања површинских и подземних вода.
 (III) Остатци од пречишћавања се могу користити за покривање депонија, у парковима за зелене површине, за поправљање квалитета земљишта на коме се неће најављену годину дана гајити пољопривредне културе и напасати стока, за насипање депресија (поправљање пејсажа). При свим наведеним случајевима pH земљишта треба да се креће од 6 до 7.
 (IV) Код специфичне употребе земљишта, намењених за коришћење напр. поврћа и испашу, постављају се ограничења због ризика по здравље људи од преосталих патогена. У том случају остатци од пречишћавања се третирају пре употребе да би се смањио број патогена на прихватљиву меру.
 (V) AOX – адсорбујући органски халогени
 (VI) PCB – полихлоровани бифенили, сваки од 6 индивидуалних PCB (28, 52, 101, 138, 153 и 180). Према IUPAC номенклатури то су: 2,4,4'-Trichlorobiphenyl, 2,2',5,5'-Tetrachlorobiphenyl, 2,2',4,4'-Pentachlorobiphenyl, 2,2',3,4,4',5'-Hexachlorobiphenyl, 2,2',4,4',5,5'-Hexachlorobiphenyl, 2,2',4,4',5,5'-Heptachlorobiphenyl.
 (VII) PCCD/F – полихлоровани дибензо-п-диоксини и фурани
 (VIII) MPN/- највероватнији број
 (IX) MPCN- највероватнији број који изазивају цитопатогени ефекат

IV. ОТПАДНЕ ВОДЕ ИЗ ПОСТРОЈЕЊА И ПОГОНА ГДЕ СЕ ПРИМЕЊУЈУ НЕКЕ ОД ОПАСНИХ МАТЕРИЈА

1. Границне вредности емисије за кадмијум

Табела 1. Границне вредности емисије за кадмијум у ефлуенту из индустријских погона

Индустријски сектор	Границна вредност емисије ^(I, V, VII)	Јединица мере
1. Рудници цинка, прерада олова и цинка, индустрија металног кадмијума и обојених метала	0,2 ^(II)	mg Cd/l
2. Производња кадмијумових једињења ^(IV) 3.	0,2 ^(II) 0,5 ^(III)	mg Cd/l g Cd/kg Cd који се користи
4. Производња пигмената ^(IV) 5.	0,2 ^(II) 0,3 ^(III)	mg Cd/l g Cd/kg Cd који се користи
6. Производња стабилизатора ^(IV) 7.	0,2 ^(II) 0,5 ^(III)	mg Cd/l g Cd/kg Cd који се користи
8. Производња примарних и секундарних акумулатора ^(IV) 9.	0,2 ^(II) 1,5 ^(III)	mg Cd/l g Cd/kg Cd који се користи
10. Електрооблагanje (галванизација) ^(IV) 11.	0,2 ^(II) 0,3 ^(III)	mg Cd/l g Cd/kg Cd који се користи
12. Производња фосфорне киселине и/или фосфатних ћубрива из фосфатне руде	0,5 ^(II)	mg Cd/l

(I) Границне вредности емисије се примењују, по правилу, на месту где отпадна вода која садржи кадмијум напушта индустријски погон. На основу података студије утицаја изузетно, може се дозволити да се ова гранична вредност примени на местима где отпадне воде излазе из постројења за пречишћавање отпадних вода.

(II) Месечна просечна концентрација кадмијума на бази протока.

(III) Средња месечна вредност.

(IV) За индустријске погоне под бројевима 2, 3, 4, 5 и 6 граничне вредности не смеју бити прекорачене. Ни у ком случају, граничне вредности изражене као максималне концентрације не смеју бити веће од вредности су изражене као максимална количина подељених са захтевима са водом по килограму кадмијума којим се манипулише. Обзиром да концентрација кадмијума у ефленту зависи од количине уведене воде (разликује се по процесима и погонима), гранична вредност изражена кроз количину кадмијума који се испушта у односу на количину кадмијума којим се манипулише моражу се поштовати у свим случајевима.

(V) Дневне просечне граничне вредности могу да буду два пута веће од одговарајућих месечних просечних граничних вредности.

(VI) Мора се успоставити мониторинг процедура да би се проверило да ли су испуштања усаглашена са емисионим стандардима. Ова процедура мора садржавати узимање узорака и мерење протока испуштања и, по потреби, количину кадмијума којом се манипулише у процесу. Уколико је немогуће одредити количину кадмијума којом се манипулише у процесу, процедура мониторинга треба да буде базирана на количини кадмијума која би се могла користити у светлу производног капацитета на коме се заснива дозвола. Узимаће се репрезентативни узорак ефлента током 24 часа. Количина кадмијума која се испушта током месеца мора се израчунати на основу дневних количина кадмијума који се испушта. Међутим, упрощена процедура мониторинга може се спровести у случају индустријских погона који не испуштају више од 10 kg кадмијума годишње. У случају индустријских погона галванизације, упрощена процедура мониторинга може се применити само ако је укупна запремина резервоара за одлагање мања од 1,5 m³. У оба случаја то се мора потврдити студијом утицаја.

2. Границне вредности емисије за живу

Табела 2. Границне вредности емисије за живу у ефленту из индустријских погона^(I, VII)

Индустријски сектор	Границна вредност емисије ^(III)	Јединица мере
1. Хемијска индустрија која користи живине катализаторе ^(IV, V)	0,05	mg Hg/l
a. Производња винилхлорида	0,1	g Hg/t производног капацитета винилхлорида
b. Остали процеси	0,05 5	mg Hg/l g Hg/t прерађене живе
2. Производња живиних катализатора за производњу ^(IV, V) винилхлорида	0,05 0,7	mg Hg/l g Hg/t прерађене живе
3.		
4. Производња органских и неорганских живинских једињења (изузев тачке 2) ^(III, IV)	0,05	mg Hg/l
5.	0,05	g Hg/t прерађене живе
6. Производња примарних батерија са живом ^(IV, V)	0,05 0,03	mg Hg/l g Hg/t прерађене живе
7.		

Индустријски сектор	Границна вредност емисије ^(III)	Јединица мере
8. Обојена металургија ^(V)	0,05	mg Hg/l
5.1. Погон за регенерацију живе		
5.2. Екстракција и пречишћавање обојених метала		
9. Погон за прераду отровног отпада који садржи живу ^(V)	0,05	mg Hg/l
10. Жива из постројења за хлор-алкалну електролизу-рециклажа и губитак сланих растворова ^(IIIa, VI)	0,05	mg Hg/l
а. Рециклирани слани раствори ^(IIIb, IV, VII)	1,0	g Hg/t инсталисаног капацитета
б. Слани раствори који се губе ^(IIIa, VI)	8,0	g Hg/t инсталисаног капацитета
1.		
2.		

(I) Границне вредности емисије се примењују, по правилу, на месту где отпадна вода која садржи живу напушта индустријски погон. На основу података студије утицаја изузетно, може се дозволити да се ова гранична вредност примени на местима где отпадне воде излазе из постројења за пречишћавање отпадних вода.

(II) Примењује се на укупну количину живе присутне у свим водама које садрже живу и које се испуштају из погона.

(III) Примењује се за живу присутну у ефленту из дела производње хлора

(III) Граничне вредности дате у табели одговарају месечним просечним концентрацијама или максималном месечном оптерећењу. Количине живе које се испуштају изражене су у функцији количине живе која се користи у индустријском погону у току истог периода или у функцији инсталираних производног капацитета. Количина живе која се испушта током месеца мора се израчунати сабирањем количина живе испуштених сваког дана. Укупна количина мора се тада поделити са инсталираним производним капацитетом.

(IV) Граничне вредности изражене као концентрације које не смеју бити прекорачене (погони од 1-4 и 7). Ни у ком случају граничне вредности изражене као максималне концентрације не смеју бити веће од вредности изражених као максималне количине подељене са захтевом за воду по килограму живе којом се манипулише, или по тони инсталираних производног капацитета за винилхлорид и хлор.

(V) Дневне просечне граничне вредности могу да буду два пута веће од одговарајућих месечних просечних граничних вредности.

(VI) Дневне просечна гранична вредност може бити 4 пута већа од одговарајућих месечних просечних граничних вредности.

(VII) Мора се успоставити мониторинг процедура да би се проверило да ли су испуштања усаглашена са емисионим стандардима. Ова процедура мора да садржи узимање узорака и мерење протока испуштања и, по потреби, количину живе којом се манипулише у процесу. Уколико је немогуће одредити количину живе којом се манипулише у процесу, процедура мониторинга треба да буде базирана на количини живе која би се могла користити у светлу производног капацитета на коме се заснива дозвола. Ова процедура обавезно обезбеђује (1) узимање свакодневног репрезентативног узорка ефлента током 24 часа и мерење концентрације живе у том узорку и (2) мерење укупног протока током тог периода. Међутим, упрощена процедура мониторинга може се успоставити, ако погони не испуштају више од 7,5 kg живе годишње. Ова могућност мора бити потврђена студијом утицаја.

3. Границне вредности емисије за хексахлорциколохексан (HCH)

Табела 3. Границне вредности емисије за хексахлорциколохексан у ефленту из индустријских погона^(I)

Индустријски погон	Границне вредности емисије за HCH ^(III)	Јединица мере
Производња HCH	2	g/t
Екстракција линдана	4	g/t
Комбинована производња HCH и екстракција	5	g/t

(I) На захтевима који се односе на коришћење капацитета за HCH преко 24 часа заснована је дозвола за испуштање. Захтеви се такође могу применити уколико се формулација линдана изводи директно са производњом HCH или екстракцијом линдана. Уколико се врши само формулација линдана, не смеју настати отпадне воде.

(II) HCH чине изомери 1,2,3,4,5,6-хексахлорциколохексана.

4. Границне вредности емисије за ендосулфан

Табела 4. Границне вредности емисије за ендосулфан^(III) у ефленту из индустријских погона

Индустријско постројење	Границне вредности емисије ^(I)	
	g/t ^(II)	μg/l
Производња и синтеза ендосулфана у истом постројењу	0,23	15
Синтеза ендосулфана	0,03	30

(I) У случајном узорку

(II) Продукција специфичног нивоа оптерећења односи се на производни капацитет за примену ендосулфана преко 0,5 или 2 часа, на чemu је заснована дозвола за испуштање, на основу погодног случајног узорка и запреминског протока отпадне воде 24 часа пре узорковања.

(III) Ендосулфан је хемијска компонента ($C_6H_5Cl_6O_3S_2$) 6,7,8,9,10-хексахлор-1,5,5a,6,9,9a-хекса-хидро-6,9-матано-2,3,4-бензо-(e)-диоксатиепин-3-оксид.

5. Границне вредности емисије за алдрин, диелдрин, ендрин, изодрин

Табела 5. Границне вредности емисије за алдрин^(II), диелдрин^(III), ендрин^(IV), изодрин^(V) у ефлуенту из индустриских погона

Индустријско постројење	Јединица мере	Границна вредност емисије
Производња алдрин, диелдрин, ендрин, изодрин	g/t ^(I)	3

- (I) Произдукција специфичног нивоа оптерећења од 3 g/t се примењује за суму следећих супстанци: алдрин, диелдрин и ендрин укључујући формулације ових супстанци. Ови нивои се односе на укупну примену капацитета за алдрин, диелдрин и ендрин преко 24 часа. Уколико отпадна вода садржи и изодрин, тада се захтеви примењују за суму алдрина, диелдрина, ендрина и изодрина.
- (II) Алдрин је хемијска компонента ($C_{12}H_8Cl_4$), 1,2,3,4,10,10-хексахлор-1,4,4a,5,8-a-хексахидро-1,4-ендо-5,8-ексо-диметанонафталин.
- (III) Диелдрин је хемијска компонента ($C_{12}H_8Cl_6O$), 1,2,3,4,10,10-хексахлор-6,7-епокси-1,4,4a,5,6,7,8,8a-октахидро-1,4-ендо-5,8-ексадиметанонафталин.
- (IV) Ендрин је хемијска компонента ($C_{12}H_8Cl_6O$), 1,2,3,4,10,10-хексахлор-6,7-епокси-1,4,4a,5,6,7,8,8a-октахидро-1,4-ендо-5,8-ендо-диметанонафталин.

(V) Изодрин је хемијска компонента ($C_{12}H_8Cl_6O$), 1,2,3,4,10,10-хексахлор-1,4,4a,5,8,8a-хексахидро-1,4-ендо-5,8-ексо-диметанонафталин.

6. Границне вредности емисије за азбесте

Отпадна вода из производње азбестног цемента, азбестног папира и плоча не сме се испуштати у реципијент. Као азбест се класификују следећи силикати и влакнасте структуре: (1) крокидолит, (2) актинолит, (3) антофилит, (4) кризолит (канадски азбест), (5) амозит, и (6) термолит.

7. Границне вредности емисије за органохалогена једињења

Овај одељак се примењује на супстанце које су на следећи начин наведене у табели 6. овог одељка: (1) Трихлорметан (хлороформ) ($CHCl_3$), (2) Тетрахлорметан (угљентетрахлорид) (CCl_4), (3) Хексахлорбензен (HCB), (3) Хексахлорбутадиен (HCBD), (5) Трихлоретан (TRI), (6) Тетрахлоретилен (перхлоретилен) (PER), (7) 1,2-дихлоретан (EDC), (8) Трихлорбензен (TCB)

Табела 6. Границне вредности емисије за отпадне воде из индустриских погона

Област производње	Јед. Мере ^(I)	Врста органохалогеног једињења							
		(1) $CHCl_3$	(2) CCl_4	(3) HCB	(4) HCBD	(5) TRI	(6) PER	(7) EDC	(8) TCB
Производња хлорметана путем хлорисања метана (укључујући процес хлоролизе под високим притиском) и естерификације метанола	g/t	7,5	10	-	-	-	-	-	-
Производња тетрахлоретиlena (перхлоретилен) (PER) и тетрахлорметана (CCl_4) перхлорисањем	g/t	-	2,5	1,5	1,5	-	2,5	-	-
Производња хексахлорбензена и накнадна обрада хексахлорбензена	g/t	-	-	10	-	-	-	-	-
Производња тетрахлоретиlena (перхлоретилен) (PER) и трихлоретена (TRI)	g/t	-	-	-	-	2,5	2,5	-	-
Производња 1,2-дихлоретана (EDC)	g/t	-	-	-	-	-	-	2,5	-
Производња 1,2-дихлоретана (EDC) и накнадна обрада и примена, укључујући продукцију јоноизмењивача	g/t	-	-	-	-	-	-	5	-
Прерада 1,2 дихлоретана (EDC) у друге супстанце (изузев винил хлорида, VC)	g/t	-	-	-	-	-	-	2,5	-
Производња трихлорбензена (TCB) дехидрохлоринацијом HCN и/или прерадом TCB	g/t	-	-	-	-	-	-	-	10
Производња и/или прерада хлорбензена путем хлоринације бензена	g/t	-	-	-	-	-	-	-	0,5

- (I) Уколико дозвола која дефинише услове испуштања отпадних вода дефинише супстанцама, на основу погодног случајног узорка и запреминског протока отпадне воде 24 часа пре узорковања, за производњу хлорметана путем хлоринације метана и естерификације метанола, ниво оптерећења од 10 g/t треба применити као основу уместо 7,5 g/t $CHCl_3$. Захтеви се односе на производни капацитет за супстанце на којима се заснива дозвола за испуштање.

8. Границне вредности емисије за титан-диоксид

Овај одељак се односи на отпадне воде чије загађујуће материје потичу углавном од производње титан-диоксида. Одељак се не односи на отпадне воде из производње титан-диоксид микро рутила, воде из индиректног расхладног система и постројења за третман процесних вода.

Отпадна вода се не сме испуштати уколико није спроведено смањење циљаних полутаната за једињења гвожђа, титана и ванадијума. Отпадна вода не сме да садржи чврсте отпадне материје, отпад високог ацидитета или третирани отпад.

Табела 7. Границне вредности емисије на месту испуштања у површинске воде

Параметар	Јединица мере	Границна вредност емисије ^(I)		
		Метода хлора ^(II)	Сулфатна метода	
			Степенована техника сејања	Комбинована техника сејања
Хемијска потрошња кисеоника (ХПК)	kg/t	8	8	8
Хлор - када се примењује природни рутил	kg/t	130		
Хлор - када се примењује синтетички рутил	kg/t	228		
Хлор - када се примењује шљака	kg/t	450	70	165
Сулфат	kg/t	-	500	500
Токсичност за рибе (T ₉₀)		2	2	2

- (I) Случајни узорак или 2-часовни композитни узорак
 (II) Захтеви за хлор дати у колони „метода хлора“ могу се применити само на методу хлора. Уколико као нуспродукти настају метал-хлорид или хлороводонична киселина, дозволени нивои за хлор се морају смањити одговарајућим оптерећењем хлора за такву производњу. Уколико се не користе само једновалентни материјали, за одређивање оптерећења хлором треба применити пропорцију хлора и количине наелектрисања материјала који се примењује.

Табела 8. Границне вредности емисије за отпадне воде из индустриских погона пре мешања са другим отпадним водама

Параметар	Јединица мере ^(III)	Границна вредност емисије ^(I)	
		Метода хлора	Сулфатна метода
Олово	kg/t	0,005	0,03
Кадмијум	g/t	0,2	2
Укупни хром	kg/t	0,01	0,05 ^(II)
Бакар	kg/t	0,01	0,02
Никал	kg/t	0,005	0,015
Жива	g/t	0,1	1,5

- (I) Случајни узорак или 2-часовни композитни узорак.
 (II) У случају сулфатне методе, концентрација за укупни хром од 0,5 mg/l може такође бити одобрена дозволом за испуштање.
 (III) Продукција специфичних захтева (g/t; kg/t), односи се на производни капацитет, на коме је заснована дозвола за испуштање. Оптерећење контаминатом се израчунава из концентрационог нивоа погодног случајног узорка или 2-часовног композитног узорка и запреминског протока отпадне воде који одговара узорковању.